

ชื่อเรื่อง	ความเป็นครูในการ์ตูนเรื่อง GTO : Great Teacher Onizuka
ผู้วิจัย	นายวรัญญู ชันทับทิม รหัสนักศึกษา 05530763
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ นาทยา อยู่คง
ปีการศึกษา	2556

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะความเป็นครูรูปแบบต่างๆที่ปรากฏในการ์ตูนเรื่อง GTO:Great Teacher Onizuka ทำให้เห็นถึงลักษณะความเป็นครูรูปแบบเก่า ที่มีบุคลิกภาพของความเป็นระเบียบแบบแผน เทคนิคการสอนล้าหลังที่ไม่มีประสิทธิภาพ ชีวิตส่วนตัวที่มีปัญหาล้วนทำให้ครูรูปแบบเก่าไม่ประสบความสำเร็จอีกต่อไป ในขณะที่ครูรูปแบบใหม่ที่มีบุคลิกภาพเรียบง่าย ไม่ติดกับระเบียบแบบแผน มีเทคนิคการสอนที่ทันสมัย มีความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน ครูแบบใหม่กลับประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานมากกว่า จึงเกิดลักษณะความเป็นครูแบบผสมเพื่อเริ่มเปลี่ยนแปลงลักษณะความเป็นครูของตนให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนไป โดยลักษณะความเป็นครูทั้งสามรูปแบบนี้ให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความเป็นครูในรูปแบบใหม่ที่มีลักษณะสอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ครูแบบใหม่สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้เข้าถึงนักเรียนที่อยู่ในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างลงตัว สามารถช่วยแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียน ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้ความรุนแรงที่ขัดต่อกฎเกณฑ์ที่สังคมได้กำหนดเอาไว้ โดยจะชี้ให้เห็นว่าความเป็นครูในรูปแบบเก่านั้นไม่เหมาะสมกับการเรียนในสังคมสมัยใหม่อีกต่อไป ครูรูปแบบใหม่เท่านั้นที่จะเป็นคำตอบสำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม

บทนำ (Introduction)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ครู มาจากคำว่า ครู แปลว่าหนัก คือหนักในการสั่งสอนองค์ความรู้แก่ศิษย์ให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ หนักในการสั่งสอนศิษย์ให้เป็นบุคคลที่ดี เป็นบุคคลที่สังคมต้องการ ส่วนในภาษาไทยปุ่นเรียกครูว่า เซ็นเซย์ ที่แปลว่า ผู้ที่เกิดก่อน มีประสบการณ์มาก่อน การจะสั่งสอนศิษย์ให้มีความรู้และเป็นคนดีได้ ครูต้องเป็นครูที่ดี มีความรู้อย่างถ่องแท้ และมีความคิดที่ดีเสียก่อน เพราะครูเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความรู้และความคิดของทุกคนในสังคมความคิดพื้นฐานต่างๆจะถูกปลูกฝังตั้งแต่เริ่มต้นเข้าสู่ระบบการศึกษา ดังนั้น บุคคลจะมีพื้นฐานทางความคิดอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับการศึกษา และผู้ให้การศึกษา ครูจึงเป็นผู้สร้างสังคมในอนาคตโดยผ่านศิษย์ สังคมจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับครูนั่นเอง

ครูที่ดีควรมีคุณลักษณะที่จำเป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านคุณลักษณะ ควรมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครูพร้อมที่จะพัฒนาวิชาชีพของตน อยู่เสมอ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียน ทั้งด้านศีลธรรม วัฒนธรรม อุปนิสัย มีความเมตตาแก่ศิษย์ และเห็นคุณค่าของศิษย์ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ทางวิชาการ สามารถใช้กระบวนการคิดเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ สามารถใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูแบบใหม่ในระบบสากลได้

2.ด้านความรู้ ต้องมีความรู้ในวิชาที่สอนอย่างแท้จริง รู้ข้อมูลข่าวสารรอบตัว เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนความรู้และฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และวิจารณ์ได้

3.ด้านการถ่ายทอดความรู้ สามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการสอนต่างๆเพื่อทำให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และสามารถเชื่อมโยงความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ต่อไปได้ สามารถอบรมให้ผู้เรียนมีศีลธรรม วัฒนธรรม และอุปนิสัยที่ดี เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติสุข สามารถพัฒนาผู้เรียนให้ใฝ่

รู้ ก้าวทันเทคโนโลยี มีมุมมองกว้างไกล คิดไกล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ และแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง

โดยในการ์ตูนเรื่อง GTO : Great Teacher Onizuka เขียนโดย โทรุ ฟุจิวาระ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับ โอนิซึกะ เคอิจิ นักเลงวัย 22 ปี ในประเทศญี่ปุ่น ที่ตัดสินใจเป็นครู ได้นำเสนอความเป็นครูในรูปแบบใหม่ มีวิธีการสอนในแบบของตัวเองไม่เคร่งเครียดกับการเรียนในห้อง ไม่ยึดติดกับตำราเรียนมากนัก และไม่เพียงสอนแต่วิชาความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ยังสอนนักเรียนให้รู้จักตัวเอง สอนวิธีใช้ชีวิตในสังคม วิธีการแก้ไขปัญหาและรับมือกับปัญหาที่เกิดขึ้น โอนิซึกะ มีวิธีจัดการกับนักเรียนที่มีปัญหา และ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยการใช้ความรุนแรง โดยมาจากประสบการณ์การเป็นนักเลงของตนเอง จนท้ายที่สุดกลายเป็นที่รัก และนักเรียนกลับมาเป็นคนดีตั้งใจเรียนในที่สุด

ทางผู้วิจัยมีความสนใจในการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น โดยติดตามข่าวสารและการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา และชื่นชอบการ์ตูนเรื่องนี้เป็นพิเศษ เนื่องจากเนื้อเรื่องมีลักษณะที่แปลกใหม่และน่าติดตาม หลังจากที่ได้อ่านแล้ว ทำให้ทางผู้วิจัยคาดว่า ความเป็นครูรูปแบบใหม่นี้ น่าจะเหมาะสมกับการนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมกับ ระบบการศึกษาสมัยใหม่ในปัจจุบัน โดยการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในการ์ตูนเรื่องนี้ ทำให้เห็นถึงความแตกต่างทั้งในด้านการเทคนิคในการสอนของครู และปฏิกิริยาโต้ตอบของนักเรียนที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องของการ์ตูน โดยที่ความเป็นครูรูปแบบเก่านั้น ครูจะยึดติดอยู่กับการสอนในตำราเรียน โดยไม่สอนถึงการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม ไม่สนใจเรื่องส่วนตัวและปัญหาของนักเรียน ยึดติดกับระเบียบบังคับของทางโรงเรียน ลงโทษนักเรียนตามกฎบังคับโดยไม่สอบถามถึงสาเหตุและวิธีการแก้ไขปัญหา ที่เป็นสาเหตุให้นักเรียนทำผิดกฎระเบียบ

ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้ติดตามการ์ตูนเรื่องนี้ จึงทำให้เกิดความต้องการศึกษาว่า เหตุใดลักษณะความเป็นครูรูปแบบใหม่ของ โอนิซึกะ เคอิจิ ที่มีลักษณะการใช้ความรุนแรงนี้ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมในการเรียน และระบบการเรียนสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จนได้รับความเคารพจากนักเรียนในที่สุด

1.วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาเหตุผลและการสร้างความเป็นครูในการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง GTO : Great Teacher Onizuka

2.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ทำให้เห็นถึงลักษณะของความเป็นครูในรูปแบบใหม่
- 2.ทำให้เห็นเหตุผลของการสร้างความเป็นครูในรูปแบบใหม่

3.ขอบเขตการศึกษา

- 1.ศึกษาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง GTO : Great Teacher Onizuka ทั้งหมด 25 เล่ม
- 2.ซึ่งจะศึกษาเฉพาะผู้เป็นครูและนักเรียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างความเป็นครูในรูปแบบเก่าและความเป็นครูในรูปแบบใหม่

4.วิธีการดำเนินการวิจัย

- 1.อ่านหนังสือการ์ตูนเรื่องGTO : Great Teacher Onizuka
- 2.ศึกษาความเป็นครูสมัยใหม่ที่ปรากฏในการ์ตูน ผ่านแนวคิด
- 3.สรุปข้อมูล และเรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการสร้างความเป็นครูรูปแบบใหม่ ในการต้นครูเรื่อง GTO : Great Teacher Onizuka ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดเรื่อง อัตลักษณ์ ของ Michel Foucault เป็นแนวคิดหลักในการศึกษาครั้งนี้

อัตลักษณ์ คือ ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองว่า “ฉันคือใคร” ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเราและผู้อื่น ผ่านการมองตัวเองและคนอื่นมองเราในขณะนั้น อัตลักษณ์จึงต้องการความตระหนักบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับส่วนที่เป็นเรา และในขณะเดียวกันอัตลักษณ์ก็ต้องการพื้นฐานของการเลือกที่เราต้องการแสดงตัวตนกับอัตลักษณ์นั้นๆผ่านระบบสัญลักษณ์ การแสดงตัวตนจึงเป็นการบอกถึงการมีอัตลักษณ์ของเราว่าเหมือนหรือแตกต่างจากคนอื่น เราจะรับรู้ได้ด้วยความรู้สึก ระลึกว่า อัตลักษณ์ที่แสดงให้เห็นด้วยความคล้ายกัน นั่นคือบุคคลที่เหมือนเราและด้วยความแตกต่างนั้นคือบุคคลที่ไม่เหมือนกับเรา

อัตลักษณ์จึงเป็นการให้ที่ทางแก่เราในใน โลกและแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงระหว่างตัวเรากับสังคมที่เราอาศัยอยู่ อัตลักษณ์จึงช่วยทำให้เรารู้ว่า เราเป็นใครและเราจะสัมพันธ์กับคนอื่นๆและโลกที่เราอาศัยอยู่ได้อย่างไร(Woodward , 1997 อ้างในเรืองรอง ชาญวุฒิชิธรรม , 2547)

อัตลักษณ์เป็นผลผลิตที่สำคัญของสังคมที่เราอาศัยอยู่และความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น อัตลักษณ์ยังรวมถึงเรื่องว่า “ฉันมองตัวเองอย่างไรและคนอื่นมองฉันอย่างไร” อัตลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวพันกับตัวตนและสิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่อยู่ภายนอก เป็นการกำหนดตำแหน่งทางสังคม ซึ่งเกิดจากการรับรู้ของคนอื่นด้วยไม่ใช่เพียงตัวเราเท่านั้นแต่อย่างไรก็ตาม การที่เรามองตัวเองอย่างไรและคนอื่นมองเราอย่างไรนั้นอาจไม่สอดคล้องกันเสมอไป (พิศิษฐ์ คุณวโรดม , 2545)

ดังนั้นอัตลักษณ์จึงมีความสำคัญเป็นพิเศษเนื่องจากเป็นปริมณฑลที่เชื่อมต่อระหว่างปัจเจกและสังคม ในด้านหนึ่งอัตลักษณ์ คือ “ความเป็นปัจเจก” ที่เชื่อมต่อและสัมพันธ์กับสังคม โดยที่สังคมกำหนดบทบาทหน้าที่และระบบคุณค่าที่ติดมากับความเป็นพ่อ ความเป็นเพื่อน ความเป็น

สามิ-ภรรยา ความเป็นศิษย์-อาจารย์ ในมิตินี้ อัตลักษณ์จึงเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ด้วย เพราะ การแสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่างๆดังกล่าวกระทำผ่านระบบสัญลักษณ์หลากหลายรูปแบบใน อีกด้านอัตลักษณ์

ก็เกี่ยวข้องกับมิตภายในของความเป็นตัวเราอย่างมากทั้งในด้านอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด เพราะ มนุษย์ให้ความหมาย หรือเปลี่ยนแปลงความหมายเกี่ยวกับตนเองในกระบวนการที่เขาสัมพันธ์กับ โลกและปริณทลของอัตลักษณ์ และตัวตนนี้จึงซ้อนทับกันอยู่ (อภิญา เฟื่องฟูสกุล , 2546)

เมื่ออัตลักษณ์เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องระหว่างการมองตัวเองและจากผู้อื่นมองเรา ในเวลาที่บุคคล ตั้งคำถามกับตัวเองว่า“ฉันคือใคร” เขาจะได้รับคำตอบจากทั้ง 2 ทางคือ จากตัวเอง และจาก สาธารณชน คำตอบจากตัวเองคือลักษณะที่บุคคลนิยามตัวเอง ว่าตนเองคือใครซึ่งเป็นรูปแบบ ของอัตลักษณ์ส่วนบุคคล ส่วนคำตอบจากสาธารณชน คือ ภาพลักษณ์ที่คนอื่นๆมีต่อบุคคลหนึ่ง เรียกได้ว่าเป็นอัตลักษณ์ทางสังคมของบุคคลนั้นซึ่งได้มาจากการมองของคนอื่นๆ อัตลักษณ์ทาง สังคมอาจจะสร้างโดยตัวบุคคลเอง หรือโดยบุคคลอื่นๆก็ได้ นั่นคือในขณะที่บุคคลสามารถสร้าง หรือแสดงภาพลักษณ์แก่สังคมเพื่อให้เกิดอัตลักษณ์ทางสังคมที่เขาต้องการ และผู้อื่นก็สามารถ กำหนดอัตลักษณ์ทางสังคมให้กับบุคคลนั้นตามสายตาของผู้ชม ภายใต้เงื่อนไขของการปฏิสังสรรค์ ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดอัตลักษณ์ทางสังคมจากตัวแทนของการควบคุมทางสังคม เช่น แพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ องค์กรของรัฐ เป็นต้น ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการคล้อยตามในอัตลักษณ์ส่วนบุคคลหรือไม่ก็ได้ ในบางขณะอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและอัตลักษณ์ทางสังคม ของบุคคลอาจจะไม่ สอดคล้องกันก็ได้ เนื่องจากการตัดสินใจทางสายตาของผู้กระทำและผู้ที่มีมองแตกต่างกัน หากว่า บุคคลเห็นว่า อัตลักษณ์ที่เขาให้กับตนเองเป็นอัตลักษณ์ที่ไม่ถูกต้องและไม่ได้รับความเชื่อถือเขาก็ อาจปกปิด อัตลักษณ์ส่วนบุคคลคนที่เบี่ยงเบนไป จากบรรทัดฐานของสังคม โดยสร้างภาพลักษณ์ ต่อสังคมภายนอกเพื่อให้เกิดอัตลักษณ์ทางสังคมในทางบวกขึ้นมา (พิศิษฐ์ คุณวโรดม , 2545)

เออร์วิง ก็อฟมัน (Erving Goffman) ได้จำแนกความแตกต่างระหว่างอัตลักษณ์ส่วนบุคคล และอัตลักษณ์ทางสังคม โดยนิยามความคิดความรู้สึกที่ปัจเจกมีต่อตนเองว่า ego identity ส่วนภาพ ของปัจเจกผู้นี้ในสายตาคนอื่นในฐานะที่ เป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเรียกว่า personal

identity ทุกสังคมมีกระบวนการแจกแจงและระบุอัตลักษณ์ส่วนบุคคลที่แตกต่างกันออกไป เช่น ในปัจจุบันใช้บัตรประชาชน หรือลายนิ้วมือ เป็นต้น ส่วนอัตลักษณ์ทางสังคมของบุคคลคือ สถานภาพทางสังคม เช่น อาชีพ ชนชั้น เพศ ชาติพันธุ์หรือศาสนาที่ปัจเจกบุคคลนั้นสังกัดอยู่ และอัตลักษณ์ทางสังคมนี้ สังคมได้ใส่คุณค่า โดยการสร้างความคาดหวังและเรียกร่องว่าปัจเจกในวัยนี้ เพศนี้ ชนชั้นนี้ควรวางตนหรือมีบุคลิกเฉพาะตนที่พึงปรารถนาอย่างไรบ้างเป็นจุดที่อัตลักษณ์ทางสังคมละอัตลักษณ์ส่วนบุคคลซ้อนทับกันอยู่ อัตลักษณ์ทางสังคมจึงมีสองส่วน ส่วนหนึ่งคือมาตรฐานที่สังคมเรียกร่องจากปัจเจกบุคคล และอีกส่วนหนึ่งคือ อัตลักษณ์ที่เป็นจริงของคนคนนั้น ก็อฝมันชี้ให้เห็นว่า มาตรฐานของอัตลักษณ์ทางสังคม ที่คนคาดหวังสำหรับคนปกติมักทำให้คนมีปฏิกิริยาแปลกๆ ต่อคนที่ผิดปกติ และสิ่งนี้ได้ก่อให้เกิดความเจ็บปวดในความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ทำให้ปัจเจกต้องหายุทธศาสตร์และวิธีการต่างๆ เพื่อสร้างและปกป้องภาพลักษณ์ของตนเองในกระบวนการปฏิสัมพันธ์ (อภิญา เพ็องฟูสกุล , 2546)

ก็อฝมัน เปรียบให้เห็นถึงกระบวนการที่เรานำเสนอตัวตนเราต่อสังคมว่าเรานำเสนอตัวเองต่อคนอื่น ได้อย่างไรนั้น ก่อนข้างเป็นเหมือนการแสดงส่วนหนึ่งในการเล่นละครที่บทละครได้ถูกเขียนเอาไว้เรียบร้อยแล้ว มุมมองของเขาต่อตัวตนคือ การเล่นตามบทละครนั้นคือ อยู่บนรากฐานความคิดเกี่ยวกับการแสดงสิ่งที่เราเป็นไม่ใช่ถูกยื่นให้ (แต่มันเป็นสิ่งที่มีอยู่ก่อนแล้ว) และมันถูกสร้างขึ้น และเราแสดงด้วยขอบเขตทั้งหมดของบทบาทที่หลากหลายซึ่งค่อนข้างเหมือนกับส่วนต่างๆในการเล่นละครผู้แสดงในละครไม่ได้แสดงออก ด้วยบทบาทเดิมๆและพูดในสิ่งที่เขาชอบ พวกเขาต้องพูดตามบรรทัดที่ถูกเขียนเอาไว้บุคคล (เหมือนนักแสดง) ทำการแสดงเพื่อให้คนอื่นมอง การพูด การกระทำ และท่าทางต่างๆต้องการให้คนอื่นที่กำลังจ้องมองและกำลังฟัง บทบาทต่างๆที่เราเล่นอาจจะถูกเขียนไว้เรียบร้อยแล้วแต่เราได้นำเอาความคาดหวังของตนเองและการตีความต่อบทบาทต่างๆเหล่านั้นไว้ด้วย เราต้องทำการโน้มน้าวเพื่อชักชวนผู้คนทั้งหลายในโรงละคร ซึ่งนี่เป็นบทบาทที่น่าเชื่อถือที่เรากำลังแสดง จะเห็นว่าการเชื่อมกันระหว่างสังคมที่เราอยู่และข้อจำกัดต่างๆที่กระทำผ่านบทบาทต่างๆ ที่เราแสดงในสังคม เพราะมีบทในความเข้าใจหรือรับรู้ได้ถูกเขียนไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ก็มีขอบเขตสำหรับบุคคลด้วยเพราะว่าพวกเขาแสดงบทบาทต่างๆ ที่กระทำอย่างกะทันหันและขึ้นกับการตีความของตัวเอง (พิศิษฐ์ คุณวโรดม , 2545)

เมื่อตัวตนของบุคคลหนึ่งคือ องค์กรหรือคุณสมบัติต่างๆที่บุคคลคิดว่าเป็นของตนเอง ตัวตนของบุคคลที่เกิดขึ้นภายใต้ กระบวนการปฏิสังสรรค์ที่ได้มาจากการที่คนอื่นๆแสดงออกให้เรา เห็นในระหว่างการปฏิสังสรรค์ที่เราทำการสวมบทบาทและรับเอาความคิด นั้นมาเป็นของตนเอง อย่างไรก็ตามแม้ว่าปฏิภิกิริยา ทักษณคติ ตลอดจนการกระทำของผู้ร่วมการปฏิสังสรรค์จะมีอิทธิพลต่อการมองเห็นตนเองของบุคคล แต่สิ่งเหล่านี้ก็มีได้กำหนดอัตตะของบุคคลทั้งหมด เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์มีความสามารถในการให้ความหมายการตีความต่อตนเอง ในฐานะที่เป็นวัตถุอย่างหนึ่ง ในสถานการณ์ ตลอดจนมีความสามารถในการปฏิสังสรรค์กับตนเอง ดังนั้นเราจึงมีอิสระในการที่จะเลือกสรร รับเอาเฉพาะความคิดหรือมุมมองที่สอดคล้องกับความคิด ความรู้สึก และทัศนคติของตนเองได้และจากการที่บุคคลมีการปฏิสังสรรค์ กับคนมากมายหลายกลุ่ม บุคคลจะมีแนวโน้มที่จะเลือกรับเอาเฉพาะความคิดที่เกี่ยวกับตนเองจากบุคคลบางคนหรือบางกลุ่มที่มีนัยสำคัญต่อเขารวมถึงความคิดที่เขาคิดว่าสอดคล้องและเหมาะสมกับตัวเขามาเป็นต้นตนหลักในการดำรงชีวิต

นั่นคือบุคคลสามารถสื่อสารกับตัวเอง เป็นการปฏิสังสรรค์กับตัวเองเช่นเดียวกับการปฏิสังสรรค์กับบุคคลอื่น ความสามารถในการสื่อสารกับตนเองนี้ทำให้เราสามารถมีความรู้สึกนึกคิดต่างๆที่มีต่อตัวเอง รวมทั้งการสังเกต ประเมิน ตัดสินเกี่ยวกับตนเองหรือมโนทัศน์แห่งตน ตลอดจนชี้แนะและควบคุมในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่ง มโนทัศน์แห่งตนนี้จะเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์จากการที่เราให้ชื่อมโนทัศน์แห่งตนของเราเช่นเดียวกับการที่เราให้ชื่อวัตถุต่างๆทางสังคม การให้ชื่อแก่ตนเองดังกล่าวจะทำให้เราสามารถรวมตนเองเข้ากับการจัดประเภททางสังคมเช่นเดียวกับวัตถุทางสังคมอื่นๆ

มโนทัศน์แห่งตน เป็นการที่เรากำหนดชื่อตัวเองต่างจากวัตถุทางสังคมทั้งหลาย ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถรวมตนเองเข้ากับการจัดประเภท หรือการกำหนดชื่อต่างๆของวัตถุทางสังคม เช่นเดียวกับการที่เรากำหนดชื่อให้ตัวเอง ตัวตนของเราก็คือชื่อที่เรากำหนดให้กับตัวเอง ดังนั้นอัตลักษณ์ก็คือการแสดงชนิดหรือการแสดงมิติทางสังคมของตัวตนที่ถูกนำเสนอในสถานการณ์ที่ต่างๆภายใต้บริบทของความสัมพันธ์ทางสังคม โดยที่บุคคลจะมีตัวตนที่เป็นการแสดงชนิดหรือประเภทของตนตามสถานการณ์โดยผ่านอัตลักษณ์ที่หลากหลาย อัตลักษณ์ที่หลากหลายของบุคคล จะก่อตัวเป็นตัวตนทางสังคม หรือตัวตนภายใต้บริบทของการกระทำทางสังคม อัตลักษณ์จึงเป็นการแสดง

ตัวตนซึ่งถูกเสนอต่อตัวบุคคลอื่นๆ อย่างสม่ำเสมอในรูปแบบของการกระทำทางสังคมภายในชีวิตประจำวัน

เนื่องด้วยอัตลักษณ์ก่อตัวขึ้นผ่านการปฏิสังสรรค์ระหว่างบุคคลบุคคลหนึ่งจะมีอัตลักษณ์ที่หลากหลาย และเมื่อบุคคลยอมรับอัตลักษณ์หนึ่ง ขณะนั้นมันจะมีกระบวนการที่แตกต่างกันในการแทนที่ ในขณะที่บุคคลทำการกำหนดตำแหน่งของตัวเองและถูกกำหนดตำแหน่งในทางสังคมอัตลักษณ์ต่างๆจะถูกจัดให้ที่ด้วยโครงสร้างต่างๆ ทางสังคมแต่ในขณะเดียวกันเราก็มีส่วนในการก่อตัวของอัตลักษณ์ของเราเองด้วย อัตลักษณ์จึงเป็นความรู้สึกนึกคิด เกี่ยวกับตัวตนและแสดงออกในรูปแบบของพฤติกรรม แม้ว่าอัตลักษณ์ในคนๆ หนึ่งจะหลากหลายแต่อัตลักษณ์ที่หลากหลายนั้นก็ถูกจัดระเบียบ ในรูปของระดับความสำคัญอย่างมีลำดับขั้น โดยที่การเลือกบทบาทของบุคคลมีรากฐานมาจากความสำคัญของอัตลักษณ์ที่เขาครอบครองอยู่ (พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์ , 2529)

กล่าวโดยสรุป อัตลักษณ์จึงหมายถึงการตระหนักรู้ถึงตัวตนของตนเองว่าตัวเราเองเป็นอย่างไร ซึ่งความหมายสามารถเกิดขึ้นระหว่างความเข้าใจของตัวเราและผู้อื่น อัตลักษณ์ที่ตัวเราเข้าใจต่อตนเองกับอัตลักษณ์ที่ผู้อื่นเข้าใจอาจจะไม่เหมือนกันเสมอไป การแสดงอัตลักษณ์ของบุคคลเป็นการแสดงออกเพื่อให้คนอื่นเข้าใจว่าตัวเราเองนั้นเป็นคนแบบไหน การแสดงอัตลักษณ์จึงเป็นการเลือกแสดงตัวตนให้บุคคลอื่นเข้าใจต่อตัวเรา ทั้งนี้คนเราสามารถมีหลายอัตลักษณ์อยู่ในตัวเองแต่การที่คนเราเลือกแสดงอัตลักษณ์แบบใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับความคาดหวังของตัวผู้แสดงเอง ว่าต้องการให้ผู้อื่นยอมรับและเข้าใจต่อตัวเราอย่างไร

งานศึกษาของวรวิทย์ บารุและคณะ (2551) “เรื่องมลายูปัตตานี : ชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ และการเปลี่ยนแปลง” ศึกษาถึงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวมลายูปัตตานี พบว่ามีการสร้างอัตลักษณ์เพื่อสร้างอำนาจต่อรอง ในการดำเนินชีวิตของชาวมลายูปัตตานี ที่อาศัยอยู่ท่ามกลางวัฒนธรรมไทย โดยผู้ศึกษาอัตลักษณ์ของชาวมลายูปัตตานี ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีส่วนร่วม การสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยในระหว่างการศึกษาผู้ศึกษา ได้เข้าไปอาศัยอยู่ในชุมชนตลอดเวลา เพื่อจะ ได้สามารถเห็นการแสดงอัตลักษณ์ของชาวมลายูปัตตานีผ่านศาสนา ภาษา วัฒนธรรม

จากตัวอย่างงานศึกษาดังกล่าวข้างต้นแสดงการใช้แนวคิดอัตลักษณ์ในการแสดงตัวตนของกลุ่มผู้ที่ถูกทำให้กลายเป็นคนชายขอบเพื่อช่วงชิงและสร้างความหมายของตนเองว่ามีความแตกต่างๆ หรือมีความหมายต่างไปจากที่คนในสังคมเข้าใจ แนวคิดอัตลักษณ์จึงสามารถนำมาใช้ในการอธิบายตัวตน ของครูในรูปแบบใหม่ที่มีความแตกต่างไปจากครูในรูปแบบเก่าที่สังคมให้ค่าเอาไว้

ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ “การสร้างอัตลักษณ์” ของ มิเชล พูโกต์ ทำให้เห็นว่าการสร้างอัตลักษณ์นั้น เกิดขึ้นในทุกสังคม เพื่อสร้างจุดยืนของตนเอง ซึ่งสามารถนำมาเชื่อมโยงกับงานวิจัยชิ้นนี้ได้ คือ การสร้างความเป็นครูนั้น สามารถทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น บุคลิกภาพ เทคนิคการสอน และการปฏิสัมพันธ์กับศิษย์ ซึ่งทำให้เห็นว่า ความเป็นครูในรูปแบบใดปรากฏขึ้นบ้าง และความเป็นครูในแต่ละรูปแบบ ต่างกันอย่างไร

จากการศึกษาหนังสือเรื่องกระดานดำเปลี่ยนสี ทำให้เห็นถึงลักษณะความเป็นครูในรูปแบบเก่าที่แตกต่างกันในแต่ละบริบท ดังนี้ ครูสอนคหกรรมนั้นแต่งตัวด้วยชุดสุภาพ กระโปรงยาว เสื้อเชิ้ตสีขาว คูสะอาด และใจดีด้วยรอยยิ้มบนใบหน้า รักษาหน้าใจเด็กนักเรียนเมื่อรู้ว่างานฝีมือที่เด็กๆ ส่งไปนั้นผู้ปกครองช่วยทำเสียส่วนหนึ่ง โดยเมื่อพบผู้ปกครองก็จะตักเตือนผู้ปกครองให้ปล่อยให้ลูกหลานทำงานฝีมือด้วยตนเอง แทนที่จะตำหนิเด็กตั้งแต่แรก ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษแต่งกายเรียบร้อย ด้วยกระโปรงบานและเสื้อเชิ้ตติดกระดุมคอ ดูทันสมัย เพราะได้รับความคิดจากตะวันตกผ่านทางภาษาอังกฤษที่ตนสอน ครูสอนวิชาวาดเขียน จะหวิผมเรียบแปล้ สวมเสื้อเชิ้ตขาว ผูกเนคไทสีเลือดหมู กางเกงสีครีม คูสะอาด สอนด้วยการนำสิ่งของ หรือผลไม้มาวางบนโต๊ะ ให้นักเรียนวาดตามสิ่งของนั้น ครูสอนภูมิศาสตร์ สอนโดยอธิบายอย่างง่ายๆ ทำให้วิชาภูมิศาสตร์เป็นสิ่งที่ง่ายต่อการเข้าใจและการจดจำ และมักจะให้หนังสือ หรือแผนที่โลก เป็นรางวัลแก่นักเรียนที่สอบได้คะแนนสูงสุด ครูสอนดนตรี หุ่มเทเวลาทั้งหมดกับการฝึกซ้อมสมาชิกในวงดุริยางค์ ครูจะไม่ค่อยพูด และเงียบขรึม ทำให้นักเรียนเกรงใจและเคารพมากขึ้น และทำให้นักเรียนทิ้งเมื่อครูแสดงความสามารถในการเล่นดนตรีและการเขียนโน้ตดนตรีให้เด็กๆ ได้ดู ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ จะแต่งกายเรียบร้อย ผมยาวและมัดรวบตึง ครูแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ วิทยาศาสตร์ได้โดยง่าย ครูใหญ่ แต่งตัวสุภาพ ตัดผมสั้น ไม่แต่งตัวทันสมัย โดยที่อาจารย์ใหญ่ก็

สอนหนังสือด้วย อาจารย์ใหญ่สอนนิสิตชาวคณะไทย โดยมีวิธีสอนที่ทำให้นักเรียนรู้สึกตามอารมณ์
ในวรรณคดีนั้นๆทุกตัวอักษร เช่นความ โกรธ ความเศร้า จะถูกแสดงออกมาจากแวตตาและสีหน้า
ของอาจารย์ใหญ่ ทำให้นักเรียนจำบทกลอนในวรรณคดีได้อย่างขึ้นใจ(ชัชวีร์วรรณ ไชยวัฒน์,2548)

ครูวันวานและครูวันนี้ สิ่งแรกที่ปรากฏในความทรงจำทันทีเมื่อคิดถึงครูวันวาน คือการ
แต่งตัว ครูผู้หญิงนุ่งกระโปรงเข้ารูป กระโปรงบานจีบใหญ่ กระโปรงพลีท ยาวถึงกลางน่อง สีนํ้า
เงิน สีดำ เสื้อสีขาวสะอาด ปกจีบปักบัว ครูสาวๆรูปร่างบางๆ จะเอาเสื้อในกระโปรงคาดเข็มขัด
หากสูงอายุขึ้นมาหน่อย ก็สวมเสื้อเข้ารูปพอดีตัว ผมซอยสั้นหรือรวบยาวเรียบร้อย ครูผู้ชายนุ่ง
กางเกงสีดํา สีนํ้าเงิน สีเทา สีครีม เสื้อเชิ้ตขาวสะอาด แขนสั้นบ้างแขนยาวบ้าง ผูกเนคไทสีสุภาพ
แต่ปัจจุบัน ไม่มีครูคนไหนใส่กระโปรงหรือกางเกงสีนํ้าเงินสีดํ้าอีกแล้ว ครูผู้หญิงแต่งตัวตามแฟชั่น
หลากหลายสีสัน แดงทั้งชุดก็มี ลายเตี้ยดอกเด็ยดอก หรือนานๆดอก ก็มีเคลื่อนไป ทรงผมก็
เปลี่ยนตามยุคสมัย กระบังหน้ายื่นแข็งมาเป็นแผง ผมหยิกผมฟู ทำให้บังสิ่งที่เขียนบนกระดาน จาก
การข้อมผมปกปิดผมขาว ก็จะเห็นครูผมแดง ผมนํ้าตาลทอง ผมแดงเหลืองม่วง สวมลูกบิดหลากสี
เพราะสวยงามและเชื่อว่ารักษาโรคได้สารพัด ครูวันวานก้าวเข้ามาในห้องเรียนด้วยจังหวะธรรมดา
วางหนังสือบนโต๊ะแล้วก้าวมายืนสอนหน้าชั้นเรียน ครูวันนี้ เดินคล่องแคล่วแบบผู้หญิงยุคใหม่ หัน
หน้าหันหลังจนต้อมหูแกว่งไปมา มือหิ้วตะกร้าใส่ลำโพงขยายเสียงและไมโครโฟน ก้าวฉับมานั่งที่
โต๊ะครู ทำให้สงสัยว่า ภาพลักษณ์การแต่งกายของครู มีผลต่อความรู้สึกของนักเรียนและบรรยากาศ
การเรียนรู้ในห้องเรียนไหม การแต่งกายของครูวันวานน่าเบื่อหรือ? เมื่อเทียบกับการแต่งกายของครู
วันนี้ที่ทันสมัยหลากสีสันเปลี่ยนทุกวันตามแฟชั่นยุคสมัย เป็นความน่าตื่นตาตื่นใจช่วยสร้าง
บรรยากาศการเรียนรู้จริงหรือ?

ลีลาการสอนของครูวันวาน นิ่ง สงบ เยือกเย็น อ่อนโยน แต่สามารถรับรู้ได้ถึงความเข้มงวด
และเจ้าระเบียบ แต่ละชั่วโมงที่ผ่านไปในช่วงเรียนทำให้รู้สึกว่ ครูคือผู้เชี่ยวชาญ รู้ลึกรู้จริง ตำราที่
เอามาในห้อง จะวางอยู่บนโต๊ะและแทบจะไม่ได้หยิบดูตำราเลย เหมือนความรู้ทุกอย่างอยู่ใน
สายเลือดและจิตวิญญาณของความเป็นครูมานานแสนนาน พูดได้ว่า ครูเป็นนักแสดงที่อินใน
บทบาท แต่ครูวันนี้ ดูหงุดหงิดง่ายแม้จะแต่งตัวมาสวยก็ตาม ทุกอย่างในสายตาครูดูน่าตำหนิไป
หมด เกือบครึ่งชั่วโมงแรกผ่านไปด้วยการอบรมสั่งสอน คุณค่า ว่ากล่าว อาจารย์รุนแรงมากขึ้นแล้วแต่

สถานการณ์ในแต่ละวัน ภาพที่เห็นบ่อยคือถือไมโครโฟนจ่อปาก หน้าก้มมองตำราและพูด สลับกับการตวาดนักเรียนที่ไม่ตั้งใจฟัง(ชัชวีรธรรม ไซวัฒน์,2548)

สังคมไทยเชื่อว่านอกจากครูจะเป็นผู้สอนแล้ว ยังเป็นแบบอย่างในทางที่ดี ถึงกับให้นายครูว่า “พ่อพิมพ์ แม่พิมพ์” สอดคล้องกับหลักวิชาและแนวปฏิบัติในหลายประเทศ ซึ่งงานของครูคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้วยวิธีการและกระบวนการต่างๆ ที่เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและศิษย์ ครูจึงเป็นเสมือนสื่อการเรียนรู้หนึ่ง ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อพัฒนาการของศิษย์ ซึ่งสังคมแยกแยะและยอมรับงานของวิชาชีพต่างๆ ได้ เช่น ช่างกล ช่างศิลป์ ช่างยนต์ ว่าแตกต่างกับวิชาชีพครู สังคมยอมรับผลงานของช่างอื่นๆ โดยไม่สนใจว่าบุคคลนั้นประพฤติตนอย่างไร ช่างอาจเมาสุรา อาละวาด แต่สังคมสนใจฝีมือช่างมากกว่าพฤติกรรมของเขา แต่หากครูเมาสุราอาละวาด ทั้งศิษย์และผู้ปกครองจะยอมรับให้สอนต่อไปไม่ได้ แม้ว่าครูจะมีความรู้และสอนเก่งเพียงใดก็ตาม ครูจึงควรมีสภาพ บุคลิกภาพ กิริยามารยาทที่ดี พัฒนาตนเองด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติอยู่ตลอดเวลา เพราะส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม (คำหมาน คนไค,2544)

เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ทำให้ความเป็นครูเปลี่ยนแปลงไป ผู้วิจัยจึงศึกษาการเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมโลกในด้านต่างๆ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ถึงความเชื่อมโยงถึงความเป็นไปได้ ดังนี้

ในปัจจุบันกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ มนุษย์จำเป็นต้องต้องเรียนรู้กระแสสังคมโลก เพื่อให้สามารถประสานกับธรรมชาติของสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลง และเพื่อที่จะรู้จุดยืนและทิศทางที่จะทำให้สามารถอยู่ในสังคมโลกได้อย่างสันติสุข ภาพที่ชัดเจนของกระแสสังคมโลกในอนาคต สามารถเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลง 2 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม

แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจของกระแสสังคมโลกในอนาคต มีดังนี้

1. ระบบ โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนจาก “ระบบเศรษฐกิจแห่งชาติ” มาเป็น “ระบบเศรษฐกิจโลก” ซึ่งทุกประเทศจะสังกัดอยู่ในระบบเศรษฐกิจเดียวกัน คือ “เศรษฐกิจทั้งโลก” (Global) ไม่มีการแบ่งแยกเป็นเศรษฐกิจแบบอเมริกา เศรษฐกิจแบบญี่ปุ่น เศรษฐกิจแบบสังคมนิยม โซเวียต และเศรษฐกิจกลุ่มประเทศโลกที่สาม ซึ่งนับเป็นรูปแบบเศรษฐกิจแบบ “หนึ่งเดียว” (Single Economy) ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากสมรรถนะของระบบการสื่อสารของเคเบิลใยแสง (Fiber Optic) ที่วางข้ามมหาสมุทรต่างๆทำให้การส่งข่าวสารติดต่อสัมพันธ์ของประเทศต่างๆทั่วโลกสามารถดำเนินการได้ภายในเวลาอันสั้นมาก

2. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ไม่ได้ยึดถือลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นหลักดังที่กระทำมาได้ แต่การเกิดพันธมิตรใหม่จะรวมตัวกัน โดยยึดความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรม ทางศาสนา และความ เป็นอยู่ของประชากรเป็นหลัก นับเป็นการสร้างเครือข่ายใหม่ขององค์กรในระดับนานาชาติ

3. การแข่งขันในเวทีการค้าโลก จะทวีความรุนแรงขึ้นมาก มีการลดข้อจำกัดทางการค้า มีการลดภาษีรายได้ส่วนบุคคลลงเรื่อยๆ ในประเทศต่างๆทั่วโลกลดการลงทุนของรัฐบาล และ กระจายตลาดทุนลงสู่ระดับภูมิภาคและท้องถิ่น

4. ระบบการผลิตจะเปลี่ยนจาก “การผลิตเพื่อการตลาด” มาเป็น “การผลิตเพื่อการบริโภค” (Prosumer) บทบาทของผู้ผลิตไม่ใช่ผลิตอย่างเดียว แต่จะเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคในเวลาเดียวกัน วัตถุประสงค์ของการผลิตจะเปลี่ยนจากการผลิตเพื่อขาย โดยผ่านระบบการตลาดมาเป็นการผลิต เพื่อตนเอง เพื่อครอบครัว และเพื่อชุมชนของตน เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ผลิตจะบริโภคในสิ่งที่ตนผลิตได้

แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมของกระแสสังคมโลกในอนาคต มีดังนี้

1. โครงสร้างของสังคม มีลักษณะย่อยแยกกระจายอำนาจ กระจายการตัดสินใจ ไม่เน้นอะไรพิเศษ แต่เป็นสังคมที่ยืดหยุ่นทั้งทางด้านความคิด พฤติกรรม ภาษา และวิถีการดำเนินชีวิต ส่วนระบบราชการ รัฐบาล ธุรกิจ และสถาบันต่างๆ จะเปลี่ยนรูปแบบใหม่

2.ฐานะของปัจเจกชน มีความสำคัญอย่างมาก ทั้งนี้ เพราะได้รับอิทธิพลจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี เวลาส่วนใหญ่ของคนจึงอยู่กับเทคโนโลยี แต่อย่างไรก็ตามปัจเจกชนเป็นปัจเจกชนที่มีความรับผิดชอบ และใฝ่หาชุมชน ดังนั้น ปัจเจกชนจึงสามารถประกอบเข้าเป็นกลุ่มเป็นสมาคม เป็นชุมชน และมีลักษณะเป็นเครือข่ายแทนที่จะเป็นระดับชั้นขององค์กร

3.สังคมนำระบบชุมชนกลับมาใช้อีก สืบเนื่องจากใช้ระบบการสื่อสารมาทดแทนการคมนาคม ทำให้คนมีเวลาอยู่กับครอบครัวมากขึ้น ความผูกพันในบ้านและชุมชนก็มีมากขึ้น เมื่อบ้านเป็นสถานที่ทำงาน ยามเลิกงานคนก็จะมีเวลาสร้างความสัมพันธ์ในชุมชน และช่วยเหลือพัฒนาชุมชนที่ตนอาศัยอยู่

4.มีการพัฒนารูปแบบความเป็นสากล ของการดำเนินชีวิต ที่เห็นได้ชัดเจนจากกลุ่มวัยรุ่นในเมืองใหญ่ของประเทศต่างๆทั่วโลก จะพัฒนารูปแบบ “สากล” เหมือนๆกัน อาทิ การแต่งกาย อาหาร คนตรี และแบรนด์ (Brand) ของสินค้าเป็นต้น ซึ่งนับเป็นรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบ “ทั้งโลก” ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดความเป็นสากล คือ ข่าวสารที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว การเดินทางที่ใช้เวลาไม่นาน ตลอดจนการค้าขายระหว่างประเทศ ส่วนภาษาสากลที่ใช้ คือ ภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น และ จีน

5.วิถีการดำเนินชีวิตการทำงาน เปลี่ยนจากการมุ่งเรื่องเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว มาเป็นการทำงานเพื่อตัวเอง ด้วยการใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือ ดังนั้น การทำงานประจำจะเป็นช่วงๆ เป็นการทำงานเพื่อตัวเองถึงแม้จะมีรายได้น้อยลง แต่หลายอย่างสามารถทำเองได้ อาทิ ตัดเสื้อใส่เอง ส่วนการทำงานประจำนั้น จะมีอิสระในการกำหนดช่วงเวลาการทำงานที่ตนสะดวก เพียงแต่ทำงานให้ครบชั่วโมงตามที่กำหนด ซึ่งเรียกว่า เวลายืดหยุ่น (Flexitime)

โลกาภิวัตน์เป็นกระบวนการที่ทำให้โลกกลายเป็นหนึ่งเดียว มีการพัฒนาทางด้านการคมนาคมสื่อสารครั้งใหญ่ พัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และระบบดาวเทียมเพื่อการสื่อสาร ส่งผลให้โลกสามารถสื่อสารได้รวดเร็วจนทำให้โลกแคบลงเป็นหมู่บ้านเดียวกัน (Global Village) และเป็นโลกไร้พรมแดน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อบริบทโลกในด้านสังคมและวัฒนธรรม คือ ทำให้สภาพของครอบครัวทั่วโลกมีแนวโน้มไปทางเดียวกัน เป็นครอบครัวเดียวกัน วิถีชีวิตและสไตล์

การแต่งตัว และการดำเนินชีวิตประจำวัน มีแนวโน้มคล้ายคลึงกัน การยอมรับการแต่งกายแบบ ตะวันตก ลักษณะบ้านที่อยู่อาศัย รวมทั้งดนตรีสากล แพร่กระจายไปทั่วโลก

จากแนวคิดดังกล่าวที่กระบวนการโลกาภิวัตน์ทำให้โลกเกิดความเปลี่ยนแปลงในด้าน ต่างๆ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ผู้คนในโลกติดต่อสื่อสารกันได้อย่างเสรี มีการ แลกเปลี่ยนข่าวสาร เทคโนโลยี และวัฒนธรรมกันอยู่ตลอดเวลา ทำให้โลกแคบลง ความคิด และวิถี ชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนไป และเป็นไปในทางเดียวกัน ส่งผลให้บุคคลที่อยู่ในอาชีพครูซึ่งเป็น หน่วยงานหนึ่งของสังคม ได้ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต และเกิดความเป็นครูในรูปแบบใหม่ขึ้นมาในที่สุด

3

ผลการวิจัย

จากการศึกษาคำรื้อเรื่อง GTO:Great Teacher Onisuka ทำให้เห็นถึงลักษณะของความ เป็นครูที่แตกต่างกันดังนี้

1.ลักษณะความเป็นครู

1.1 ครูรูปแบบเก่า

ในการ์ตูนมีตัวละครที่มีลักษณะความเป็นครูในรูปแบบเก่า ปรากฏทั้งหมด 3 ตัวละคร คือ 1.รองอาจารย์ใหญ่ อุจิยามาดะ 2.อาจารย์ฟุคุโรตะ 3.อาจารย์เท็งจาวาระ และ โดยที่ตัวละครทั้ง 3 มี ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ในหลายๆด้าน เป็นผลมาจากการถูกสังคมจารีตหล่อหลอมความคิด จะเห็น ได้จากลักษณะต่างๆ ดังนี้

1.1.1 บุคลิกภาพ

ครูรูปแบบเก่าจะปรากฏในเพศชายเท่านั้น โดยจะเห็นได้จากการแต่งกายของอาจารย์เทซิงวาระ ที่ให้ความสำคัญกับการแต่งกายโดยจะแต่งกายด้วยชุดสูท สวมแว่นตาและจัดทรงผมเรียบร้อย เพื่อแสดงถึงความเป็นระเบียบ มีลักษณะ (ใส่รูป อ.เทซิงวาระ)

ครูแบบเก่าจะมีท่าทางเคร่งเครียดอยู่ตลอดเวลา วางมาด เพื่อให้นักเรียนเกรงขาม พูดจาด้วยเสียงดัง หรือตะโกนใส่นักเรียนอยู่ตลอดเวลา แสดงออกชัดเจนถึงความเข้มงวดในกฎระเบียบ ด้วยการจ้องมองนักเรียนทุกคนอย่างจริงจัง โดยจะเห็นได้จากบุคลิกภาพของรองอาจารย์ใหญ่ อุจิยามาคะ (ใส่รูป อ.อุจิยามาคะ)

1.1.2 การทำงาน

1.1.2.1 วิชาที่สอน

อาจารย์สอนวิชาคณิตศาสตร์ : อาจารย์เทซิงวาระ เนื่องจากตกอยู่ในกรอบความคิดสังคมนายเป็นใหญ่จึงต้องการสอนเฉพาะวิชาที่สังคมให้คุณค่า และมีความสำคัญ เพราะคิดว่าตนเองที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยชั้นนำในคะแนนระดับสูง คู่ควรที่จะสอนวิชาคณิตศาสตร์ที่จำเป็นต่อการทำงานในระบบเศรษฐกิจที่กำลังเป็นที่ต้องการของสังคม

อาจารย์สอนวิชาพลศึกษา : อาจารย์ฟูคุโรดะ เชื่อกันว่าตนเองเป็นผู้ที่แข็งแกร่งที่สุด ชนะการแข่งขันการแข่งกีฬาระดับชาติมานับครั้งไม่ถ้วน จึงเหมาะสมที่จะสอนวิชาพลศึกษา มีนิสัยชอบเอาชนะ ไม่ยอมแพ้ใคร อดทนอยู่เสมอ เพื่อปกป้องนิสัยขี้ลาดที่แท้จริงของตน

1.1.2.2 เทคนิคการสอน ครูรูปแบบเก่าจะสอนเพียงวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกที่ตนสำเร็จการศึกษามาเท่านั้น สอนวิชาความรู้จากในตำรา ไม่มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยมากนัก ให้ความสำคัญกับการสอนวิชาความรู้ในห้องเรียนเพียงเท่านั้น ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษานอกห้องเรียน และการเรียนรู้การใช้ชีวิตในสังคม มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้เพื่อใช้ในการสอบวัดผลเพื่อเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงกว่าต่อไป

1.1.2.3 ความสัมพันธ์กับนักเรียน ครูรูปแบบเก่าไม่เปิดเสรีภาพให้นักเรียนออกความคิดเห็น หรือหากจะออกความคิดเห็น ก็ต้องอยู่ในกรอบที่กำหนดไว้ มีทำหน้าที่สอนความรู้ให้แก่ นักเรียนภายในห้องเรียนเพียงเท่านั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนนอกห้องเรียน ไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน ไม่สนใจถึงปัญหาของนักเรียน โดยจะใช้กฎเกณฑ์ ข้อบังคับของโรงเรียนในการตัดสินปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้น โดยไม่คำนึงถึงเหตุผลและสาเหตุของ ปัญหา

1.1.3 ชีวิตส่วนตัว

รองอาจารย์ใหญ่ อุจิยามาตะ เป็นตัวละครเพียงตัวเดียวที่ปรากฏว่าแต่งงานมีครอบครัวแล้ว เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ตั้งใจทำงานเพื่อครอบครัว เก็บเงินซื้อรถยนต์ฟอร์ดเครสต้า เพื่อยกระดับฐานะของครอบครัว และพยายามซื้อของเพื่อมาเป็นของขวัญให้แก่ลูกสาว หวังจะได้รับการยอมรับจากลูกสาว แต่เนื่องจากลูกสาวและภรรยา เป็นคนรุ่นใหม่ ไม่ติดกับกรอบความคิดแบบจารีต จึงมีความคิดที่แตกต่างกับตัวรองอาจารย์ใหญ่เอง ทำให้มักมีความคิดที่ไม่ตรงกัน มีความต้องการที่ไม่ตรงกัน เห็นได้จากตอนที่รองอาจารย์ใหญ่ ชวนครอบครัวไปเที่ยวพักผ่อนที่ทะเล ฉลองรถยนต์คันใหม่ แต่ลูกสาวกลับปฏิเสธ เพราะต้องการที่จะใช้เวลากับการอยู่กับสังคมเพื่อนมากกว่า

อาจารย์ฟูโรดะ ยังไม่แต่งงานเพราะหน้าตาไม่ดี และมีไฟเมื่อดใหญ่อยู่ข้างริมฝีปาก จึงพยายามพัฒนาร่างกายให้แข็งแรงและดูดี พยายามสร้างความน่าสนใจให้แก่ตัวเองด้วยการเป็นเลิศในด้านกีฬาต่างๆ และสร้างความมั่นคงด้วยการเป็นอาจารย์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการหาผู้รัก เนื่องจากยังไม่ได้แต่งงาน ทำให้มีการแสดงออกถึงอารมณ์ทางเพศที่รุนแรงหลายครั้ง มักแอบมองรูปร่างหรือหน้าอกของนักเรียนในชั่วโมงพลศึกษาของตนเองเสมอ และมีเหตุการณ์ที่พยายามจะลวนลามนักเรียนหญิงในตอนกลางคืน แต่ก็ทำไม่สำเร็จเพราะถูกขัดขวางโดยนักเรียนคนอื่น

อาจารย์เทซิงาวาระ เป็นอาจารย์หนุ่มโสดที่หลงรักอาจารย์ฟูยูซึกิ อาซึสะ หลงรักมากจนแอบไปเช่าอพาร์ทเมนต์ที่ติดอยู่ตรงข้ามกัน แอบถ่ายรูปร่างอาจารย์ฟูยูซึกิ ในทุกอิริยาบถไว้มากมาย นำมาแปะไว้เต็มฝาผนังและเพดานห้อง นำรูปมาทำเป็นหมอนข้าง และติดเครื่องดักฟังไว้ที่ห้องของอาจารย์ฟูยูซึกิ อาจารย์เทซิงาวาระ มีอาการทางจิต เนื่องจากถูกกดดันจากครอบครัวที่เป็นเลิศ ทำให้

ตนเองต้องขยันเรียนเพื่อไม่ให้เหนื่อยหนักกว่าคนในครอบครัว หลังจากอาจารย์หญิงวาระได้เข้ามาสอนในโรงเรียนโตเกียวคิซึโซ ก็พยายามสร้างความมั่นคงให้แก่ตัวเอง และวางแผนว่าจะสารภาพรักกับอาจารย์ฟูซึกิ เมื่อมีโอกาส

1.2 ครอบครัวยุคใหม่

ในการ์ตูนมีตัวละครที่มีลักษณะความเป็นครูในรูปแบบใหม่ ปรากฏเพียงตัวละครเดียวคือ อาจารย์ โอนิซึเกะ เคอิจิ ซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่อง เนื่องจากโอนิซึเกะ อายุเพียง 22 ปี และเพิ่งผ่านช่วงชีวิตวัยรุ่น และการเป็นนักเลง ก่อนจะดำเนินชีวิตด้วยอาชีพครู ทำให้โอนิซึเกะมีความคิดที่แตกต่างกับครูรูปแบบเก่าอย่างสิ้นเชิง ไม่ติดอยู่ในกรอบความคิดของสังคมจารีต จุดประสงค์ของการมาเป็นครู ก็เพราะมีความพึงใจกับครูที่เคยสอน จึงต้องการจะเป็นครูที่ดีเพื่อสอนให้นักเรียนของตนมีความสุขกับการเรียน และสนุกกับการใช้ชีวิตช่วงวัยรุ่น

1.2.1 บุคลิกภาพ อาจารย์ โอนิซึเกะ เคอิจิ มีบุคลิกร่าเริง สนุกสนาน เป็นมิตร มักพูดตรงๆ โดยไม่กลั่นกรอง ไม่ให้ความสำคัญกับการแต่งกายตามระเบียบ โดยมักจะแต่งกายด้วยชุดคอสเพล หรือชุดที่ประดิษฐ์ขึ้นเอง เช่น ชุดช่าง ชุดล้างภาชนะ เพื่อสร้างความสนุกสนาน และลดความตึงเครียดในชั้นเรียน

1.2.2 การทำงาน

1.2.2.1 วิชาที่สอน สอนสหวิชาการ คือสอนทุกวิชาตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ให้ความสำคัญกับการเลือกวิชาที่จะสอน โดยทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นของ ปี3ห้อง2 เป็นห้องเรียนที่มีปัญหามากที่สุดในโรงเรียน

1.2.2.2 เทคนิคการสอน สอนโดยการอ่านจากในหนังสือให้นักเรียนฟัง เพราะไม่มีความรู้ใดๆเลย สลับกับการเปิดวิดีโอ เล่าเรื่องซ้ำซ้ำให้นักเรียนฟัง และเล่นเกมต่างๆเช่น จรวดขวดน้ำ เพื่อลดความตึงเครียดในชั้นเรียน มักใส่ชุดคอสเพล เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศการเรียนในวิชานั้นๆ เช่นตอนที่โอนิซึเกะสวมชุดช่างฟันน้ำ ชุดล้างภาชนะ และชุดหุ่นวิทยาศาสตร์

1.2.2.3 ความสัมพันธ์กับนักเรียน เนื่องจากมีอายุที่ใกล้เคียงกับนักเรียน โอนิซึกะ จึงเข้ากับนักเรียนได้โดยง่าย แสดงออกกับนักเรียนอย่างเป็นกันเอง ไม่เพียงแต่ทำหน้าที่สอนวิชาความรู้ภายในห้องเรียนเท่านั้น ยังสอนถึงการใช้ชีวิต และรู้เท่าทันสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนนอกห้องเรียน และนอกโรงเรียน สนใจถึงเรื่องส่วนตัวของนักเรียน ทำความเข้าใจในปัญหาที่นักเรียนแต่ละคนมี และแก้ปัญหาด้วยวิธีของตนเอง ได้อย่างทันท่วงที โดยบางครั้ง อาจแก้ปัญหาด้วยความรุนแรง เช่นตอนที่โอนิซึกะช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนหญิงที่ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ด้วยการพังกำแพงที่กั้นห้องในบ้านของเธอลง จนนักเรียนหญิงสามารถพังกำแพงในใจตนเอง และมีความพยายามที่จะทำให้ครอบครัวกลับมาอบอุ่นอีกครั้งได้ และตอนที่โอนิซึกะ จับนักเรียนหญิงผูกไว้ที่หน้ามอเตอร์ไซค์ แล้วขี่ไปบนสะพานสูงที่ขาด ทำให้นักเรียนหญิงสามารถเผชิญกับความเกรงกลัวต่อสิ่งต่างๆ และ ขอมเปิดใจรับความช่วยเหลือของโอนิซึกะในที่สุด

1.2.3 ชีวิตส่วนตัว โอนิซึกะ เคอิจิ อายุ 22 ปี เคยเป็นหัวหน้าชมรมคาราเต้ โรงเรียนยูเรเชีย ปลอดภัยการศึกษาชั้นปริญญาตรี เพื่อให้สามารถเข้าสมัครเป็นอาจารย์ได้ เป็นผู้ที่มีความแน่วแน่มั่นใจแล้วไม่คืนคำ มีความฝันว่าจะต้องเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ให้ได้ เพื่อลบคำสบประมาทของคนที่เคยดูถูกช่วงเวลาก่อนที่จะได้เป็นอาจารย์ เนื่องจากยังไม่มียานพาหนะ และไม่ได้แต่งงาน จึงหาความสุขด้วยการนั่งแอบมองใต้กระโปรง หญิงสาวที่ขึ้นบันไดเลื่อนในห้างสรรพสินค้า ต่อมาได้เป็นอาจารย์ ก็ตกหลุมรัก อาจารย์ฟูยูซึกิ และพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้เธอสนใจ พยายามสร้างความมั่นคงของชีวิตอาจารย์ เพื่อจะบอกรัก และใช้ชีวิตคู่กับอาจารย์ฟูยูซึกิ

1.3 โครงแบบผสม

ในการ์ตูนมีตัวละครที่มีลักษณะความเป็นครูในรูปแบบผสม ปรากฏทั้งหมด 4 ตัวละคร คือ 1.ผู้อำนวยการซากุไร 2.อาจารย์ฟูยูซึกิ อาซึสะ 3.อาจารย์โมริทากะ 4.อาจารย์ใหญ่โดมง โดยที่ครูรูปแบบผสมนี้ จะมีทั้งลักษณะความเป็นครูในรูปแบบเก่า และรูปแบบใหม่ ควบคู่กัน แต่ไม่แสดงถึงความเด่นชัดของด้านใดด้านหนึ่ง เป็นช่วงที่พยายามหลุดออกจากกรอบความคิดเดิมที่หล่อหลอมสังคม ออกมาสู่ความคิดแบบใหม่ เพื่อปรับเปลี่ยนลักษณะความเป็นครูของตนเอง

1.3.1 บุคลิกภาพ ครูรูปแบบผสมนี้จะมีบุคลิกภาพแตกต่างกันออกไปตามแต่ละบุคคล โดยจะมีทั้งบุคลิกภาพของครูรูปแบบเก่า และครูรูปแบบใหม่ ปรากฏให้เห็นในตัวละครตัวเดียว

ผู้อำนวยการ ชาญไธ มีบุคลิกภาพภายนอกของครูแบบเก่า แต่งกายด้วยชุดสูทเรียบร้อย สวมแว่นตาใหญ่เพื่อแสดงถึงความอาวุโส และมีความรู้ พุดจาด้วยถ้อยคำสุภาพ ไพเราะ และเป็นมิตรกับทุกคน ในขณะที่ปรากฏความเป็นครูรูปแบบใหม่ด้านความคิด เป็นผู้ที่เปิดเสรีภาพในการแสดงออก และยอมรับการแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรงของ โอนิซึเกะ

อาจารย์ฟูยูซึเกะ อาซึสะ มีบุคลิกภายนอกผสมระหว่างครูแบบใหม่และครูแบบเก่า บางครั้งแต่งกายด้วยชุดสูทเรียบร้อย บางครั้งแต่งชุดที่เปิดร่างกายมากขึ้น มีรูปร่างหน้าตาสวยงาม เรียบร้อย อ่อนหวาน พุดจาไพเราะ มีความคิดที่ผสมผสานระหว่างการยึดติดกับกฎระเบียบและทำเนียบปฏิบัติ แต่ก็ยอมรับความคิดใหม่ๆ ยอมรับการแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรงของ โอนิซึเกะ เช่นกัน

อาจารย์โมริทากะ อาจารย์สาวสวยแห่งห้องพยาบาล มีความร่าเริงแจ่มใส แต่งกายด้วยชุดเซ็กซี่ เปิดเผยร่างกาย ดูทันสมัย มีความมั่นใจในตัวเอง และคล่องแคล่ว แบบครูรูปแบบใหม่ แต่ในขณะเดียวกัน ก็ทำให้กลมกลืนกับสังคม ไม่ออกความคิดเห็นที่แตกต่างกับครูรูปแบบเก่า แม้ตัวเองจะมีความคิดที่แตกต่าง และไม่เชื่อมั่นในความคิดเดิมก็ตาม

อาจารย์ใหญ่ไคมง อาจารย์ใหญ่คนใหม่ ท่าทางสุขุม น่าเกรงขาม พุดด้วยความมั่นใจในอุดมการณ์ของตน แต่งกายด้วยชุดสูท แต่แสดงถึงความเชิดชู้ของสัดส่วนร่างกาย

1.3.2 การทำงาน

1.3.2.1 วิชาที่สอน

ผู้อำนวยการชาญไธ ทำหน้าที่การบริหารงานภายในโรงเรียน ไม่มีการสอน โดยจะเป็นผู้รับมือกับนักเรียนที่มีปัญหา และหาทางออกในการแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ในเวลาว่างจะทำหน้าที่เป็นคนขายสินค้าในร้านค้าสวัสดิการของโรงเรียน

อาจารย์ฟูยู่ซีกิ อาซึสะ สอนวิชาภาษาญี่ปุ่น เนื่องจากสังคมให้คุณค่าของครูเพศหญิงว่าเป็น ผู้ให้ความรู้เบื้องต้น ซึ่งวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่นๆทั้งหมด คอยให้การช่วยเหลือและคำแนะนำแก่อาจารย์โอนิซึกิ ด้านต่างๆ เช่น การสอบวัดระดับความสามารถ ทาง วิชาการ

อาจารย์โมริทากะ เป็นอาจารย์ประจำห้องพยาบาลของโรงเรียน มีความสามารถด้านการ ปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นเพื่อนสนิทกับอาจารย์ฟูยู่ซีกิ คอยให้กำลังใจและคำแนะนำกับอาจารย์โอ นิซึกิ อยู่เสมอ และคอยเป็นสื่อกลางให้อาจารย์ฟูยู่ซีกิ ได้ใกล้ชิดกับอาจารย์โอนิซึกิ

อาจารย์ใหญ่ไคมง ทำหน้าที่อาจารย์ใหญ่คนใหม่เข้ามารับหน้าที่เพราะต้องการแก้แค้น ผู้อำนวยกาฯ ไร เนื่องจากเคยมีเรื่องบาดหมางกัน ขณะยังเป็นเพื่อนสมัยเรียนมัธยม โดยเข้ามา ปรับแก้วิธีการเรียนการสอน และกฎระเบียบของโรงเรียนใหม่ทั้งหมด โดยนำการกระทำทุกอย่าง ของนักเรียนและอาจารย์มาคิดเป็นคะแนนเพื่อวัดผลการเรียน และเงินเดือน

1.3.2.2 เทคนิคการสอน

ผู้อำนวยกาฯ ไร ไม่ปรากฏหน้าที่การสอนวิชาใด แต่คอยอำนวยความสะดวกและ ตัดสินปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับครูและนักเรียน มีมุมมองการตัดสินคนด้วยการกระทำ โดยจะศึกษา พฤติกรรมของครูในโรงเรียนเป็นระยะๆ ขอมรับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของทุกๆคน โดย ไม่ตีกรอบความคิด และไม่อคติกับความคิดใดๆ

อาจารย์ฟูยู่ซีกิ อาซึสะ สอนภาษาญี่ปุ่นด้วยการอ่านคำกลอน และตีความคำกลอนให้ นักเรียนคิดตาม ไม่ใช่สื่อการเรียนการสอนใดๆเพิ่มเติม ขอมรับการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง ของนักเรียน โดยไม่ตีกรอบทางความคิด

อาจารย์โมริทากะ ไม่ปรากฏหน้าที่การสอนวิชาใด แต่จะคอยดูแลนักเรียนของตนเอง ให้ คำแนะนำ และขอมรับการกระทำที่ผิดกับกฎของโรงเรียน หากช่วยแก้ปัญหาและดำรงความถูกต้อง ได้

อาจารย์ใหญ่ไคมง ไม่ปรากฏหน้าที่การสอนวิชาใดเช่นกัน แต่จะมีวิธีการจัดการกับนักเรียนและครูด้วยการแจกเครื่องมือสื่อสารให้นักเรียนและครูทุกคน เพื่อฝึกฟัง ควบคุมพฤติกรรม และคิดออกมาเป็นคะแนน เป็นการกดดันอาจารย์โอนิซึกะ และบีบบังคับให้ออกจากการเป็นครู เนื่องจากมองว่าโอนิซึกะไม่มีคุณสมบัติและความเหมาะสมในการดำรงตำแหน่งอาจารย์

1.3.2.3 ความสัมพันธ์กับนักเรียน

ผู้อำนวยการซาคุไร ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับนักเรียนมากนัก ไม่มีความสัมพันธ์กับนักเรียน ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน แต่ยังคงมีความห่วงใยถึงคุณภาพชีวิต และการศึกษาของนักเรียนอยู่เสมอ โดยจะมอบหน้าที่ให้อาจารย์โอนิซึกะเป็นผู้เข้าไปหานักเรียน ศึกษาถึงปัญหาของนักเรียน แทนตัวเอง

อาจารย์ฟูยูกิ อาซึสะ ทำหน้าที่สอนนักเรียนภายในห้องเรียนเท่านั้น แม้จะยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียนอย่างเต็มที่ แต่ไม่ได้ให้ความสนใจกับเรื่องส่วนตัวและปัญหาของนักเรียน และไม่มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนนอกห้องเรียน

อาจารย์โมริทากะ มีความสัมพันธ์กับนักเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน โดยจะติดตามดูแลการแก้ปัญหาของนักเรียน อยู่ห่างๆ แต่ไม่ได้ยื่นมือให้ความช่วยเหลือในด้านใดอย่างเต็มที่

อาจารย์ใหญ่ไคมง ไม่มีความสัมพันธ์กับนักเรียนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ตัดสินเพียงพฤติกรรมและนำมาวัดผลเพียงเท่านั้น มองว่าคนอื่นไม่มีประสิทธิภาพเท่าตนเอง

1.3.3 ชีวิตส่วนตัว

ผู้อำนวยการซาคุไร ถึงแม้จะอายุมากแล้วแต่ก็ไม่มีปรากฏว่าแต่งงานแล้วหรือไม่ เป็นผู้ที่มีความพอเพียง พอใจในอาชีพของตน และไม่แสวงหากำไรใดๆเพิ่ม เกิดความประทับใจในตัวอาจารย์โอนิซึกะ ตั้งแต่พบกันครั้งแรก จากเหตุการณ์ที่นักเรียนที่ถูกไล่ออกไปแล้วเข้ามาทูลความทุกข์ภายในโรงเรียน โอนิซึกะได้ใช้ท่าเยอรมันซูเพิล็กซ์ จัดการกับอาจารย์อุจิมายาคะ เพื่อยุติปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้อำนวยการซาคุไรมีความหวังที่จะกอบกู้โรงเรียนที่มีปัญหาภายในร่มร่ำมา

นาน และไม่สามารถแก้ไขได้เสียที โดยหวังให้อาจารย์โอนิซึกะใช้วิธีการแก้ไขปัญหานั้นที่น่าสนใจ นั้น ช่วยแก้ปัญหานี้ในโรงเรียนให้หมดไป

อาจารย์ฟูยูกิ อาซึสะ ตั้งใจเข้ามาเป็นอาจารย์เพราะเป็นอาชีพที่ตัวเองใฝ่ฝัน ต้องการสร้างความมั่นคงให้แก่ตนเอง เพื่อรองรับกับการหาผู้ครองในอนาคต อาจารย์ฟูยูกิมีความสนใจในตัวอาจารย์โอนิซึกะมาก โดยเกิดจากความประทับใจในการแก้ไขปัญหาคด้วยความรุนแรงของเขา และให้กำลังใจเขาว่า จะต้องเป็นอาจารย์ที่ดีได้แน่ๆ

อาจารย์ใหญ่ ไดมง มีปมความแค้นกับผู้อำนวยการซาคุไร เนื่องจากเคยเป็นเพื่อนสนิทเมื่อสมัยเรียนมัธยมปลาย โดยคิดว่าผู้อำนวยการซาคุไรหักหลัง จึงตัดความเป็นเพื่อนสนิทนั้นลง และกลับมาแก้แค้นอีกครั้ง

1.4 จุดเด่นของความเป็นครูที่การ์ตูนเน้นย้ำ

1.4.1 เน้นความเป็นครูในรูปแบบใหม่

การ์ตูนพยายามชี้ให้เห็นว่าถึงแม้จำนวนของครูรูปแบบใหม่และครูรูปแบบผสม จะมีมากกว่า แต่ก็ไม่ได้ประสบความสำเร็จ และไม่ได้รับการยอมรับจากนักเรียน มากเท่าครูรูปแบบใหม่ โดยจะดำเนินเรื่องโดยครูรูปแบบใหม่ หรือ อาจารย์โอนิซึกะ เป็นต้นแบบที่ใช้ในการเปรียบเทียบกับครูรูปแบบอื่นๆ โดยครูรูปแบบใหม่นี้จะใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหามาถึงแม้จะเป็นวิธีที่ขัดกับหลักความถูกต้อง กฎระเบียบ และกฎหมาย แต่ก็สามารถใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการแก้ไขปัญหาดั้งเดิมที่ใช้เพียงกฎระเบียบชุดเดียวในการตัดสิน

การ์ตูนกำลังบอกว่า การแก้ไขปัญหของครู นั้น ต้องปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย และตามบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยจะเน้นย้ำให้เห็นว่า ควรจะปรับเปลี่ยนความคิดของตนเองมาเป็นครูแบบใหม่ ควรสนใจถึงเรื่องส่วนตัว และปัญหาของนักเรียน และต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหาคที่สอดคล้องกับเด็กนักเรียนในแต่ละคน จึงจะได้รับการยอมรับจากนักเรียน และครู

อาจารย์ด้วยกัน ซึ่งการ์ตูนกำลังบอกว่าครูที่สามารถปรับเปลี่ยนตัวเองมาเป็นครูแบบใหม่ได้ เท่านั้นที่จะถูกเรียกว่า ครูที่ดี

1.4.2 เน้นครูเพศชาย

การ์ตูนชี้ให้เห็นว่าความเป็นครูแบบใหม่นั้น จะต้องมีคุณสมบัติข้อแรกคือ ต้องเป็นเพศชาย โดยจะเน้นให้เห็นถึงความแข็งแกร่ง ของร่างกาย ความเข้มแข็งของสภาพจิตใจ และความแน่วแน่ของอุดมการณ์ จึงจะสามารถเป็นครูที่ดีได้ เพราะการแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรงนั้น ต้องมีพลังกำลังที่แข็งแรงมากกว่าคนปรกติทั่วไป เพื่อเป็นเกราะป้องกันตัวเอง และใช้ป้องกันผู้อื่นในขณะเดียวกัน

อีกทั้งเมื่อเจอกับอุปสรรคที่มาขัดขวางการทำงาน จำเป็นต้องมีความเข้มแข็งของสภาพจิตใจ ต้องเจอเรื่องราวที่สร้างความอดทนต่อการกดดันมานับครั้งไม่ถ้วน จึงจะทนต่ออุปสรรคทั้งหลายได้ ในขณะที่แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอทางด้านจิตใจ ของครูเพศหญิง ที่ไม่สามารถทำงานหรือแก้ไขปัญหาภายใต้ความกดดันได้

เมื่อมีความแข็งแกร่งของร่างกายและสภาพจิตใจแล้ว จำเป็นจะต้องมีความแน่วแน่ของอุดมการณ์ ที่สั่งสมมาจากการถูกดูถูก และความต้องการที่จะยิ่งใหญ่เหนือผู้อื่น จึงจะมีความแน่วแน่ทำตามความคิดของตน โดยไม่ไขว่เขวต่ออุปสรรคที่เจอ

แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้จะหลุดออกจากกรอบความคิดจารีตดั้งเดิมที่ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปได้ แต่ก็ยังคงติดอยู่ในความคิดชายเป็นใหญ่ ที่ยกย่องให้เพศชายเท่านั้นจึงจะสามารถเป็นครูที่ดี ประสบความสำเร็จและหน้าที่การงาน และได้รับการยอมรับจากลูกศิษย์ แม้จะเป็นสังคมประชาธิปไตย แต่ยังคงไม่มีความเท่าเทียมกันระหว่างเพศ หญิง – ชาย

1.4.3 เน้นการสอนวิชาสหศึกษา

การ์ตูนกำลังแสดงให้เห็นว่าครูที่ดีนั้น ควรควรมีความรู้ความสามารถในทุกๆแขนงวิชา จึงจะสามารถให้ความรู้กับนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ไม่ใช่การเชี่ยวชาญเพียงด้านใดด้านหนึ่งเหมือนแต่

ก่อน เพราะสังคมเปลี่ยนไป ทำให้การศึกษาต้องเปลี่ยนแปลงตาม วิชาต่างๆล้วนมีความเกี่ยวข้องกัน ครูจึงต้องมีความรู้ที่ครอบคลุมในทุกๆด้าน แต่ในขณะเดียวกัน ครูก็ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน และเรียนรู้ในสิ่งที่นักเรียนมีความเชี่ยวชาญมากกว่า เพราะในความรู้มากมายที่ครูมีนั้น ก็ยังคงมีสิ่งที่คุณยังไม่รู้เช่นกัน เป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

2. ปัจจัยที่ทำให้ความเป็นครูเปลี่ยนแปลงไป

ปัจจัยที่ทำให้ความเป็นครูเปลี่ยนไปนั้น มีสาเหตุใหญ่มาจากโลกาภิวัตน์ ที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านสังคม และเศรษฐกิจในประเด็นต่างๆดังนี้

2.1 การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมประชาธิปไตย

เนื่องจากสังคมในปัจจุบัน เป็นสังคมแบบประชาธิปไตย ทำให้ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกได้อย่างเท่าเทียมกัน เช่น

มีเสรีภาพในการแสดงออกทางการแต่งกาย เพศหญิงสามารถแต่งกายได้ตามแฟชั่นโดยไม่ต้องติดอยู่กับความคิดเดิมๆที่เพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว ต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยมีฉิดเท่านั้น เพศหญิงมีสิทธิเสรีภาพที่จะเปิดร่างกายของตัวเองมากขึ้น เปิดเผยสัดส่วน และแต่งกายตามที่ตนเองต้องการ เพื่อให้เข้ากับยุคสมัย สภาพภูมิอากาศ และเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ชีวิต

เพศชายก็สามารถแต่งกายตามความต้องการของตนเองได้เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องใส่ชุดสูทเรียบร้อยอยู่ตลอดเวลา สามารถแต่งกายตามสบาย เพื่อให้เข้ากับบรรยากาศในสถานที่ต่างๆ และสภาพอากาศในแต่ละวัน เมื่อบริบททางสังคมเปลี่ยนไป การแต่งกายก็ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความเป็นทางการมากเท่าแต่ก่อน

มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ไม่ว่าจะเพศหญิงหรือเพศชาย ก็มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่างๆประเด็นต่างๆได้เท่าเทียมกัน ไม่จำกัดว่าเพศหญิงควรจะเก็บ

ความคิดของตนเอาไว้ ไม่ควรแสดงออกไป ให้เป็นหน้าที่ของเพศชายในการแสดงออกและกระทำ การต่างๆ โดยผู้หญิงสามารถเป็นผู้นำทางด้านความคิดและการกระทำได้เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องเป็น ผู้ตามเพศชายเสมอไป

มีสิทธิเสรีภาพ เท่าเทียมกันในการประกอบอาชีพ บางอาชีพจะจำกัดอยู่ในเพศชายเท่านั้น ที่มีสิทธิที่จะทำอาชีพนั้นๆ เช่นนักบิน นักการเมือง แต่ในปัจจุบันได้เป็นที่ยอมรับแล้วว่า เพศหญิง และเพศชาย มีความเท่าเทียมกัน ในทุกๆด้าน สามารถประกอบอาชีพได้เช่นเดียวกัน เพศหญิง สามารถสอบเข้าเป็นนักเรียนทหาร และสามารถเป็นนักบินได้หากมีความสามารถตามเกณฑ์ที่ กำหนด และสามารถลงสมัครเข้าเป็นนักการเมือง และเป็นผู้นำประเทศได้ หากมีความสามารถมาก พอ ซึ่งเสรีภาพในที่นี้ รวมถึงการประกอบอาชีพครู ที่ไม่จำกัดว่าครูเพศใดควรทำหน้าที่สอนวิชาใด วิชาหนึ่งเป็นกฎตายตัว ครูแต่ละเพศสามารถที่จะเลือกสอนในวิชาที่ตัวเองถนัด และมีความต้องการ ไม่ได้จำกัดว่าเพศชายเท่านั้นที่ควรจะสอนวิชาความรู้สมัยใหม่ และเพศหญิงเท่านั้นที่ควรจะสอน ด้านภาษาและประวัติศาสตร์

สังคมเปลี่ยนความหมายของคำว่าครู

แต่เดิมครูเคยเป็นคนที่ทำหน้าที่สอนความรู้ทางวิชาการและอบรมบ่มนิสัยนักเรียน หรือ เรียกว่า แม่คนที่2 นั้นยังไม่พอกับสังคมปัจจุบัน นอกจากการสอนความรู้และอบรมแล้ว ครู จำเป็นต้องนำตัวเข้าไปอยู่ในสังคมของนักเรียน ลดช่องว่างระหว่างกันเพื่อให้นักเรียนกล้าที่จะ เปิดเผยเรื่องราวส่วนตัว และยอมให้ครูช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ให้ เป็นการเปิดใจซึ่งกันและกัน เปิดรับ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้พื้นที่โรงเรียน หรือพื้นที่ทางการศึกษา เป็นพื้นที่เริ่มแรกในการ ฝึกฝนนักเรียนในทุกๆด้าน ครูจึงเปลี่ยนไปเป็นบุคคลหนึ่งในครอบครัว เพราะต้องใช้ชีวิตอยู่ ร่วมกันในโรงเรียนทุกๆวัน การดูแลเอาใจใส่นักเรียนมากกว่าเดิม จึงทำให้เกิดความเป็นครูใน รูปแบบใหม่ เพื่อรองรับต่อการศึกษา และนักเรียน ในสังคมสมัยใหม่

2.1.2 ความก้าวหน้าของระบบเศรษฐกิจ

ปัจจุบันเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจภายในประเทศ เศรษฐกิจภูมิภาค ไปเป็นเศรษฐกิจโลก โดยที่โลกทั้งใบติดต่อสื่อสาร ค้าขาย และมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยเป็นตัวช่วยในการสื่อสารกัน ซึ่งเมื่อเศรษฐกิจเปลี่ยนไป ทำให้ส่งผลต่อการศึกษา ระบบการศึกษาต้องเปลี่ยนหลักสูตรในการสอนให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจนั้นๆ เช่น ต้องเพิ่มวิชาเศรษฐศาสตร์ ที่มีความแตกต่างกัน ในแต่ละภูมิภาค ในแต่ละประเด็นเข้าไปในหลักสูตรการศึกษา ต้องมีการสอนภาษา มากขึ้น เพื่อรองรับต่อการติดต่อกับต่างประเทศ หรือคนที่ใช้ภาษาต่างกัน

ทำให้ครู ที่เป็นผู้ทำหน้าที่สอน ต้องเรียนรู้ความรู้ใหม่ๆเหล่านี้ ให้แตกฉานเสียก่อน เพื่อที่จะสามารถนำไปสอนแก่เด็กนักเรียนได้ เมื่อเปลี่ยนหลักสูตรการเรียนการสอนแล้ว ก็ต้องเปลี่ยนเทคนิคการสอนด้วยเช่นกัน โรงเรียนต้องใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย ต้องมีห้องเรียน คอมพิวเตอร์ ห้องเรียนดนตรี ห้องแลปที่ใช้ในวิชาวิทยาศาสตร์ และห้องเรียนภาษาคริสต์ และศาสนาอิสลาม เพื่อรองรับแก่นักเรียนที่มีความคิดและอยู่ในสังคมที่แตกต่างกัน

เปลี่ยนเทคนิคการเรียนการสอนจากการท่องจำภายในห้องเรียน ไปสู่การปฏิบัติ และการเรียนรู้นอกห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพ และเข้าใจเนื้อหาในการเรียนมากขึ้น เน้นให้นักเรียนสามารถนำความรู้นั้นไปปฏิบัติ หรือประยุกต์ใช้ได้ทันที

นอกจากเทคนิคการสอนแล้ว ครูยังต้องเปลี่ยนวิธีการพูด และบุคลิกท่าทางให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน และเหมาะสมกับนักเรียนที่อยู่ในสังคมสมัยใหม่ ต้องใช้คำศัพท์ที่เข้าใจง่าย ปรับเปลี่ยนอารมณ์ให้มีความอดทนต่อนักเรียน ปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองเพื่อเปิดรับความคิดที่แตกต่างของนักเรียน และปรับเปลี่ยนการแต่งกายของตนเองให้เข้ากับยุคสมัย และตัวนักเรียนที่เปลี่ยนไปตามสังคม

สรุปและอภิปรายผล

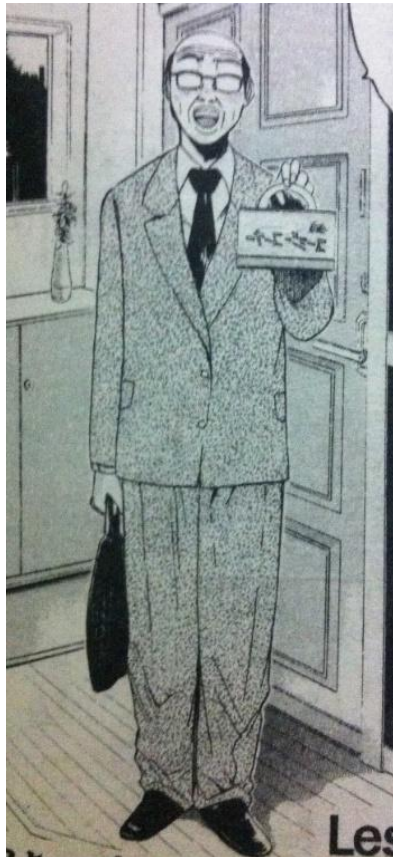
การ์ตูนมีส่วนในการประกอบสร้างความเป็นครูตามบริบทของสังคม เมื่อบริบททางสังคมเปลี่ยนไป ความเป็นครูจึงต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย รวมถึงระบบการศึกษา เทคนิคการศึกษา ก็ต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะสังคม

นอกจากนี้ การ์ตูนยังมีการผลิตซ้ำความคิดแบบสังคมชายเป็นใหญ่ ที่ผู้ชายมีบทบาทมากกว่าผู้หญิงในทุกด้าน เห็นได้จากการที่ครูผู้ชายมักมีหน้าที่สอนวิชาความรู้สมัยใหม่ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ในขณะที่ครูเพศหญิง มีหน้าที่สอนวิชามนุษย์ศาสตร์ ภาษาศาสตร์ หรือวิชาที่เน้นการท่องจำ โดยจะเน้นย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของเพศชายอยู่เสมอ

ฉะนั้น การ์ตูนจึงเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อความคิดของคนในสังคม เพราะสามารถนำไปกำหนดพื้นฐานความคิดของผู้อ่านเพื่อใช้เป็นกรอบความคิดในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆตามความต้องการของผู้เขียนได้ โดยในการ์ตูนเรื่อง GTO : Great Teacher Onizuka ผู้เขียนได้กำหนดความคิดของผู้อ่าน โดยลดทอนคุณค่าของความเป็นครู และชี้ให้ผู้อ่านสนใจเพียงการตัดสินใจว่าครูดีหรือไม่ดี เพียงเท่านั้น การ์ตูนจึงเป็นสิ่งที่เราควรให้ความสำคัญในการนำมาวิพากษ์ในแง่มุมต่างๆให้มากขึ้น

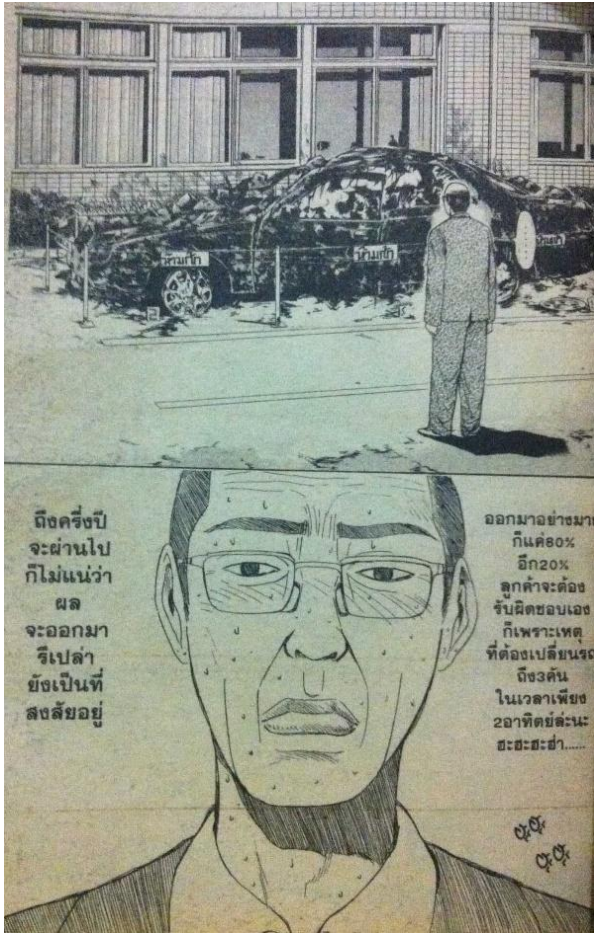
ภาคผนวก

ตัวละครครูรูปแบบเก่า

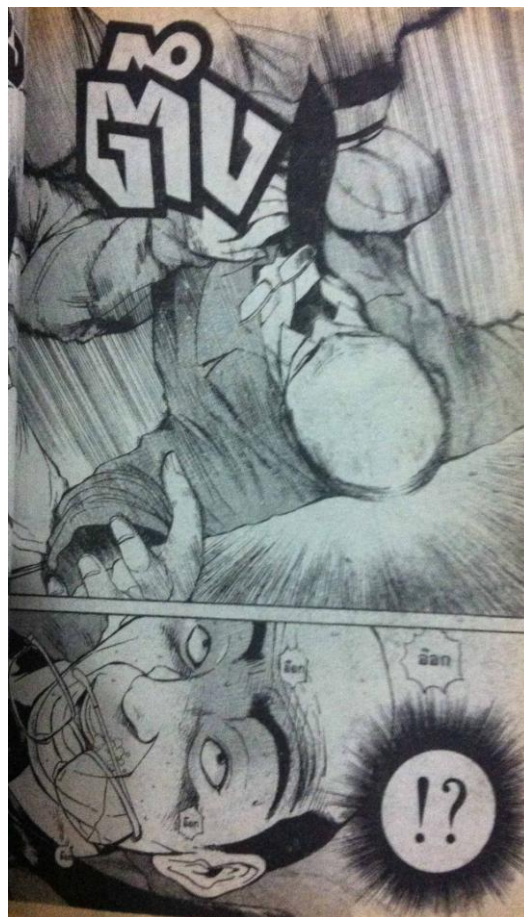

รองอาจารย์ใหญ่ อูจियามาตะ

รองอาจารย์ใหญ่ อายุ 52 ปี แห่งโรงเรียนโตเกียวคิชิโซพบกับ โอนิซึเกะครั้งแรกบนรถไฟ ขณะไปเป็นกรรมสอบสัมภาษณ์ แต่ถูกโอนิซึเกะทำร้ายเพราะลวนลามผู้หญิงบนรถไฟ ต่อมา มีปัญหากับโอนิซึเกะหลายครั้ง เพราะ โอนิซึเกะเป็นต้นเหตุให้รถฟอร์ดเครสต้าสีขาว ที่เพิ่งซื้อใหม่ พังยับเยินถึง 6 ครั้ง จึงเกลียด โอนิซึเกะมาก และคอยหาเรื่องให้โอนิซึเกะถูกไล่ออกอยู่เสมอ

นิสัยลามก มักทำอนาจารหญิงสาวบนรถเมล์ หรือรถไฟ แต่งกายด้วยชุดสูทดูเรียบร้อยอยู่เสมอ เป็นตัวแทนของกรรรูปแบบเก่า ถูกสังคมจารีตกำหนดความคิดว่านักเรียนควรทำตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ไม่สนใจการแก้ไขปัญหานักเรียน พุดจาตุถุณักเรียนหรือครูด้วยกัน อยู่เสมอ ตัดสินผู้อื่นที่มีความคิดแตกต่างกับตนเอง ว่าเป็นขยะ จึงถูกไอนิซึเกะจัดการโดยใช้ท่า”เยอร์มัน ซูเพลกซ์”

อาจารย์พุคโรตะ

อาจารย์สอนวิชาพลศึกษา อายุ 32 ปี รักการออกกำลังกาย และดูแลรูปร่างของตน อยู่ตลอดเวลา มีความสามารถเป็นเลิศด้านกีฬา อวดเก่งและชอบเอาชนะอยู่เสมอ แต่ความจริงแล้วมีนิสัยขี้กลัว และชอบทำอณาจารย์นักเรียนในคาบเรียนของตนเอง

อาจารย์เทซิงวาระ

อาจารย์หนุ่ม สอนวิชาคณิตศาสตร์ ภูมิใจในตนเองที่จบจากมหาวิทยาลัยโทไดในคะแนน อันดับต้นๆ มีพื้นฐานจิตใจที่อ่อนโยน พุดจาสุภาพอยู่เสมอ แต่มีปัญหาทางจิตเพราะถูกกดดันจาก ครอบครัว เนื่องจากเกิดในตระกูลข้าราชการระดับสูง และมีพี่ชายที่เก่งรอบด้าน เทซิงวาระหลงรัก อาจารย์ฟูยูซึกิ มากจนไปเช่าอพาร์ทเมนต์ที่ห้องอยู่ตรงข้ามกัน ติดตามพฤติกรรมและติครูฟูยูซึกิ ไว้เต็มผนังห้อง

เทซิงวาระเกลียดไอโฟนิกะมาก เพราะมองว่าไอโฟนิกะไม่มีความเหมาะสมที่จะเป็นครู แต่ง กายไม่สุภาพ ไม่มีความรู้ที่จะถ่ายทอดแก่นักเรียน จบจากมหา'ลัยที่ไม่มีชื่อเสียง และชอบใช้ความ รุนแรง

ตัวละคร

ครูรูปแบบใหม่

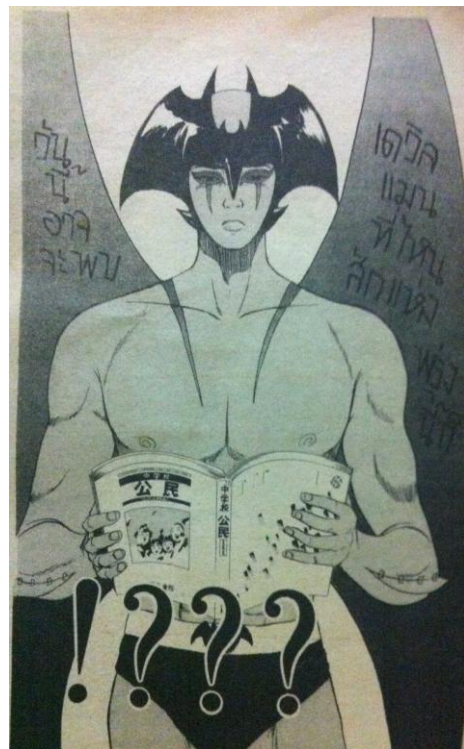

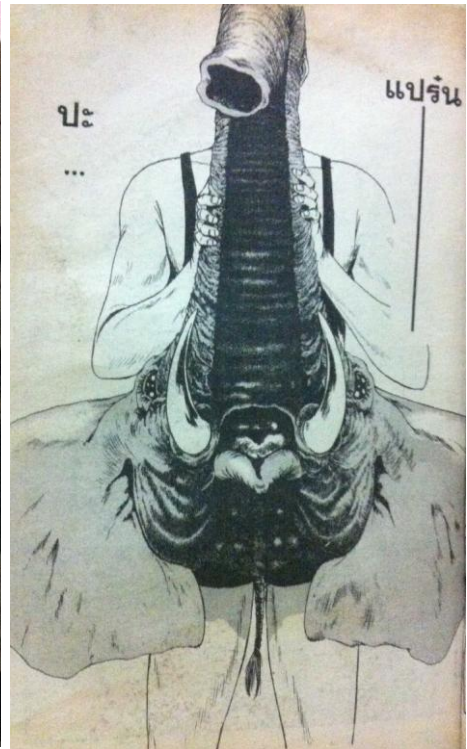
โอนิซึกะ เคอิจิ

โอนิซึกะ เคอิจิ อายุ 22 ปี อดีตประธานชมรมคาราเต้วิทยาลัยยูราเซีย สอบการผ่านสัมภาระเข้ามาเป็นครู ในโรงเรียนโตเกียวคิซึโซได้ด้วยการใช้ท่าเยอรมันซูเพลกซ์ จัดการกับรองอาจารย์ใหญ่ อุซยามาคะ เป็นการเบี่ยงเบนความสนใจ ขณะกำลังจะถูกนักเรียนที่รองอาจารย์ใหญ่เองไปล่อลวงทำร้าย โดยการแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรงนี้ เป็นที่ประทับใจของผู้อำนวยการซาคุไร และขอให้โอนิซึกะเข้ามาเป็นอาจารย์ โดยมีข้อแม้ว่า ต้องอาศัยอยู่ที่คาเฟ่ของโรงเรียน เพื่อที่จะได้ดูแลความเรียบร้อยในโรงเรียน และเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนตลอดเวลา ซึ่งผู้อำนวยการซาคุไร ฝากความหวัง และเชื่อมั่น ว่าโอนิซึกะจะสามารถกอบกู้โรงเรียนจากปัญหาภายในที่ไม่สามารถแก้ไขได้ให้หมดไป

โอนิซึกะเป็นตัวแทนของครูรูปแบบใหม่ที่ชัดเจนที่สุดในเรื่อง มักแต่งกายด้วยชุด คอสเพลย์ที่ทำขึ้นเอง เล่าเรื่องตลก หรือทำกิจกรรมอื่นๆในห้องเรียน เช่น เล่นจรวดขวดน้ำ เพื่อไม่ให้บรรยากาศการเรียนในห้องตึงเครียดมากเกินไป ไม่สนใจกฎเกณฑ์ของโรงเรียนใดๆทั้งสิ้น สนใจเพียงการสอนและการใช้ชีวิตสนุกสนานไปกับนักเรียนเท่านั้น

โอนิซึกะให้ความสำคัญกับนักเรียนมาก นอกจากการสอนแล้ว ยังสนใจเรื่องส่วนตัวและปัญหาของนักเรียนอยู่เสมอ พยายามสอนให้นักเรียน เรียนรู้ทักษะในการใช้ชีวิต โดยได้ช่วยเหลือนักเรียนจากการฆ่าตัวตาย จนหล่นไปทับริสฟอร์ด เครสต้า ของรองอาจารย์ใหญ่จนพังยับเยินถึงสามครั้ง

ช่วยแก้ปัญหาครอบครัวให้แก่นักเรียนหญิง ที่ขาดความอบอุ่น จนนักเรียนเลิกคิดที่จะมาตัวตาย มุ่งมั่นที่จะสร้างความอบอุ่นในครอบครัวของตนเอง และกลับมารุ่งเรืองที่สุดในที่สุด

ตัวละครรูปแบบผสม

ผู้อำนวยการซาอุไร

ผู้อำนวยการโรงเรียนโตเกียวคิซึโซ ประทับใจในการใช้ท่า”เยอรมัน ชูเฟล็กซ์”ของ โอนิซึกะ ในวันสอบสัมภาษณ์ จึงเชื่อมั่นและหวังให้โอนิซึกะช่วยแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ภายหลังจากพยายามช่วยโอนิซึกะไม่ให้ถูกไล่ออกหลายครั้ง

มีความเป็นครูรูปแบบใหม่ ขอมรับการแก้ไขปัญหาคด้วยความรุนแรง ของ โอนิซึกะ ไม่เคร่งครัดในกฎระเบียบต่างๆของโรงเรียน ขอมรับทุกข้อคิดเห็นที่แตกต่างกับความคิดของตนเอง และมองเห็นคุณค่าของผู้อื่นอยู่

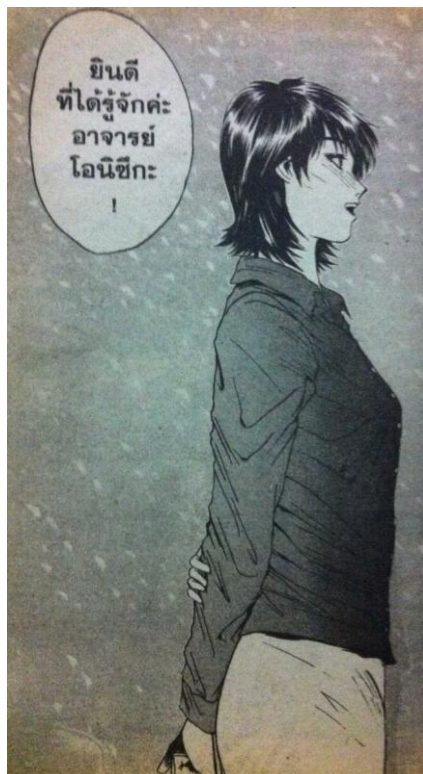
เสมอ

อาจารย์พุยุชชี อาชีสะ

อาจารย์สาวอายุ 22ปี สวยงาม ใจดี และสุภาพ เข้าทำงานพร้อมกับโอนิซึกะ เกิดความประทับใจในตัวโอนิซึกะครั้งแรก ตอนขึ้นรถไฟไปสอบสัมภาษณ์ และได้รับการช่วยเหลือจากการถูกลวนลามโดยรองอาจารย์ใหญ่ อุจियามาตะ ประทับใจในการแก้ไขปัญหาคด้วยความรุนแรงของโอนิซึกะ และเชื่อว่า โอนิซึกะต้องเป็นครูที่ดีได้อย่างแน่นอน

อาจารย์โมริทากะ

อาจารย์สาว อายุ 24 ปี อยู่ประจำห้องพยาบาลของโรงเรียน ร่ำเริงแจ่มใส มีความมั่นใจในตัวเอง แต่งกายด้วยชุดเซ็กซี่ และแฟชั่นทันสมัย เป็นตัวแทนของครูรูปแบบใหม่ในด้านการแต่งกาย ชื่นชม อินเทอร์เน็ตอยู่เสมอ เพราะประทับใจในการแก้ไขปัญหาด้วยความรุนแรงของเขา

อาจารย์โตมง

อาจารย์ใหญ่คนใหม่ ที่นำระบบการจัดการแบบใหม่มาใช้ในโรงเรียน คือระบบคะแนน ความประพฤติ และ ตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียน และอาจารย์ภายในโรงเรียน การกระทำต่างๆจะเปรียบเทียบกับคะแนน และใช้ตัดสินผลการเรียน และเงินเดือนของอาจารย์ อดีตเคยเป็นเพื่อนกับ ผู้อำนวยการซาคุไร เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง แต่คิดว่าผู้อำนวยการซาคุไรหักหลัง จึงเข้ามาดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่คนใหม่ของโรงเรียนเพื่อการแก้แค้นเท่านั้น

อาจารย์ไฉมเป็นตัวแทนของครูรูปแบบเก่า ที่ถูกสังคมจารีตกำหนดความคิดให้ทำตามกฎเกณฑ์อย่างเคร่งครัด มีการควบคุมนักเรียนและอาจารย์ในทุกๆการกระทำในโรงเรียน โดยไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่สนใจเหตุผลใดๆ สนใจแต่เพียงความคิดของตนเอง และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เพียงเท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถเห็นความเป็นครูรูปแบบใหม่ได้จากบุคลิกภาพ การแต่งกายที่ทันสมัย และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการทำงาน

บรรณานุกรม

สื่อสิ่งพิมพ์

พงษ์สวัสดิ์ สวัสดิพงษ์. (2529). จิตวิทยาสังคมของจอร์จ เฮอร์เบิร์ต มีด.

คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา.

พิศิษฐ์ คุณวโรดม. อัตลักษณ์และกระบวนการต่อสู้เพื่อชีวิตของผู้ติดเชื้อ HIV.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2546). อัตลักษณ์ การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

รววิทย์ บารุและคณะ. มลายูปัตธานี : ชาติพันธุ์ อัตลักษณ์ และการเปลี่ยนแปลง.

สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลา , 2551

ผศ.ดร.ไพพรรณ เกียรติโชติชัย. กระบวนทัศน์ใหม่แห่งการศึกษาในศตวรรษที่ 21.

บริษัท การศึกษา จำกัด, 2545

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

คุณครูพันธุ์หายาก[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 1 ส.ค. 2556, เข้าถึงจาก

http://th.wikipedia.org/wiki/จีทีโอ_คุณครูพันธุ์หายาก

ลักษณะครูที่ดี [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 8 ส.ค. 2556, เข้าถึงจาก

<http://www.st.ac.th/krupu/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B9%80%E0%B8%9B%E0%B9%87%E0%B8%99%E0%B8%84%E0%B8%A3%E0%B8%B>

มิเชล ฟูกู[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 8 ส.ค. 2556, เข้าถึงจาก

http://th.wikipedia.org/wiki/มิเชล_ฟูโก

ความเป็นครูในสังคมไทย [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 8 ส.ค. 2556, เข้าถึงจาก

<http://web.aru.ac.th/thanee/>

แนวคิดอัตลักษณ์ [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 15 ส.ค. 2556, เข้าถึงจาก

<http://sucheepost.blogspot.com/2009/05/identity.html>